

ZAFERE KADAR

GENÇ YOLDAŞ

DEVİRİM BİZİZ BİZ DEVRİMİZ

Sayı: 57, Nisan 2011

Fiyatı: 1 TL KDV Dahil

**BUZ KIRILDI, YOL AÇILDI
AÇILAN YOLDAN İKTİDARA**

DEVİRİM SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR

Karşıyaka Mezarlığı

2011/03/30 11:56 AM

ANKARA

AÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi

2011/03/30 09:12 A

Mersin İstanbul

Zafere Kadar **GENÇ YOLDAŞ** İRTİBAT
www.devrimciogrencibirliigi.com
gencyoldas-2006@hotmail.com

Merhaba Genç Yoldaşlar;

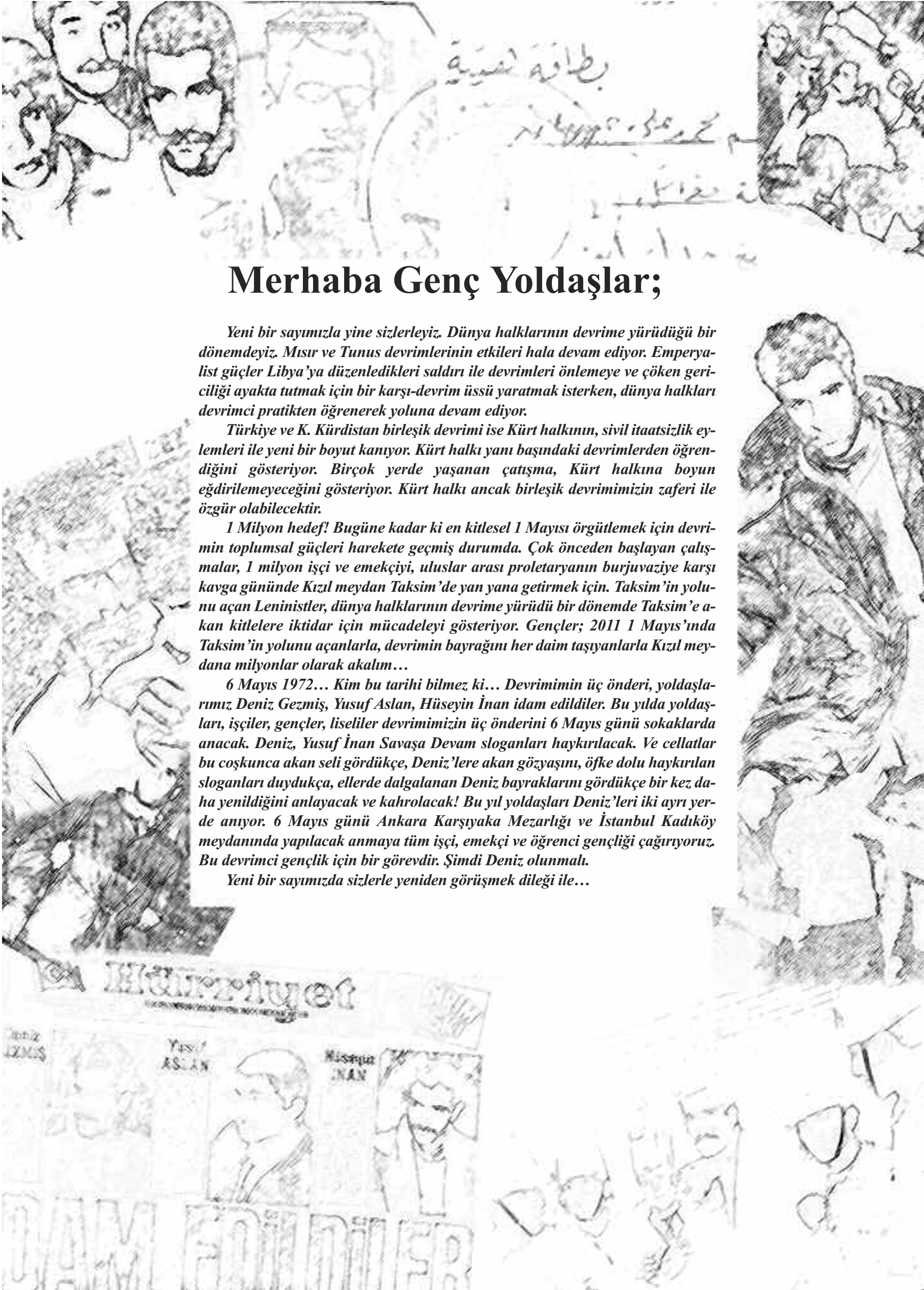
Yeni bir sayımızla yine sizlerle. Dünya halklarının devrime yürüdüğü bir dönemdeyiz. Mısır ve Tunus devrimlerinin etkileri hala devam ediyor. Emperyalist güçler Libya'ya düzenledikleri saldırı ile devrimleri önlemeye ve çöken gericiği ayakta tutmak için bir karşı-devrim üssü yaratmak isterken, dünya halkları devrimci pratikten öğrenerek yoluna devam ediyor.

Türkiye ve K. Kürdistan birleşik devrimi ise Kürt halkının, sivil itaatsizlik eylemleri ile yeni bir boyut kazanıyor. Kürt halkı yanı başındaki devrimlerden öğrendiğini gösteriyor. Birçok yerde yaşanan çatışma, Kürt halkına boyun eğdirilemeyeceğini gösteriyor. Kürt halkı ancak birleşik devrimimizin zaferi ile özgür olabilecektir.

1 Milyon hedef! Bugüne kadar ki en kitlesel 1 Mayısı örgütlemek için devrimin toplumsal güçleri harekete geçmiş durumda. Çok önceden başlayan çalışmalar, 1 milyon işçi ve emekçiyi, uluslar arası proletaryanın burjuvaziye karşı kavga gününde Kızıl meydan Taksim'de yan yana getirmek için. Taksim'in yolunu açan Leninistler, dünya halklarının devrime yürüdü bir dönemde Taksim'e akan kitlelere iktidar için mücadeleyi gösteriyor. Gençler; 2011 1 Mayıs'ında Taksim'in yolunu açanlarla, devrimin bayrağını her daim taşıyanlarla Kızıl meydana milyonlar olarak bakalım...

6 Mayıs 1972... Kim bu tarihi bilmez ki... Devrimimin üç önderi, yoldaşlarımız Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan idam edildiler. Bu yılda yoldaşları, işçiler, gençler, liseliler devrimimizin üç önderini 6 Mayıs günü sokaklarda anacak. Deniz, Yusuf İnan Savaşa Devam sloganları haykırılacak. Ve cellatlar bu coşkunca akan seli gördükçe, Deniz'lere akan gözyaşını, öfke dolu haykırılan sloganları duydukça, ellerde dalgalanan Deniz bayraklarını gördükçe bir kez daha yenildiğini anlayacak ve kahrolacak! Bu yıl yoldaşları Deniz'leri iki ayrı yerde anıyor. 6 Mayıs günü Ankara Karşıyaka Mezarlığı ve İstanbul Kadıköy meydanında yapılacak anmaya tüm işçi, emekçi ve öğrenci gençliği çağırıyoruz. Bu devrimci gençlik için bir görev. Şimdi Deniz olunmalı.

Yeni bir sayımızda sizlerle yeniden görüşmek dileği ile...

DENİZLERİN YOLUNDAN

Umut Güneş

Her insan çevresinin ürünüdür. Yaşadığı koşullardan ayrı düşünülemez. Ama insanlar çevrelerine karşı pasif değildir. Aktiftir. İnsan insanlığa ilk adımını doğaya karşı verdiği savaşımı atar. Bu da onun pasif değil, aktif olduğunu ve insanın kendisini değiştirmek için de çevresini değiştirmek zorunda olduğunu gösterir. Diyalektik gelişime de uyan budur.

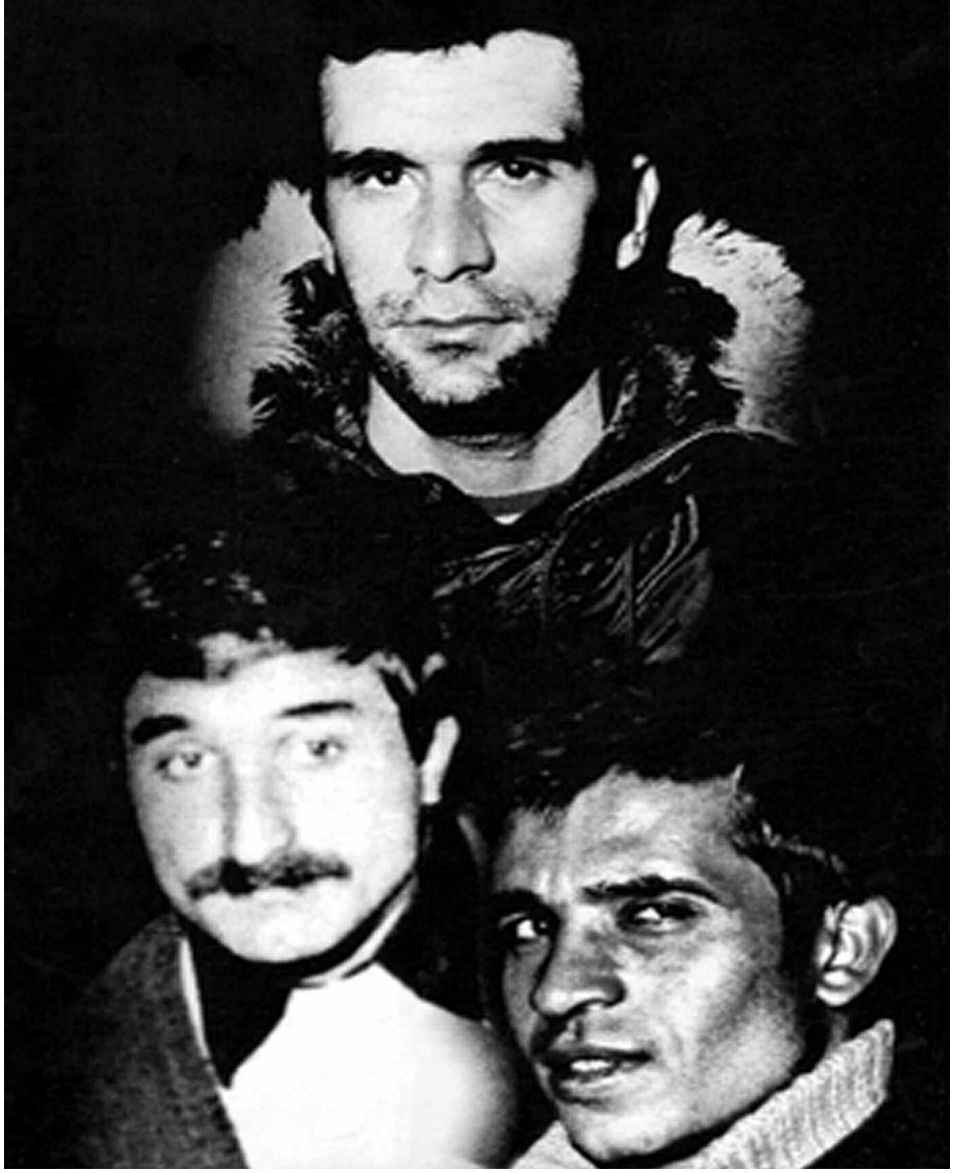
Tarih boyunca süren (ilkel komünal toplum dışında) sınıflar savaşımı, birçok halk önderini çıkardı sahneye. Ve her devrimci önder ya da önderler, yaşadıkları dönemin izlerini üzerlerinde taşıyarak tarihte ki rollerini oynadı.

Bireyin tarihte ki yeri bellidir. Nazım'ın şiirinde dediği gibi "Heraklit, Heraklit kabil mi akan suya vurmak kilit" Yani birey tarihte ya akan su yönünde hareket ederek tarihi süreci hızlandırır, ya da akan suya karşı durarak tarihi yavaşlatmaya çalışır. Akan suya karşı durmak her zaman yenilgi ile sonuçlanır. Çünkü tarihin işleyiş yasalarını tersine çevirmek mümkün değildir.

Türkiye ve K. Kürdistan devriminin önderi olan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve Sinanları da böyle değerlendirmek gerekir. Denizleri yaşadığı koşullarla, içinde buldukları dönemle ve uluslar arası mücadelenin dünya üzerindeki yansımalarıyla bir arada ele almak gerekir. Aksi takdirde Denizler ve devrimci çıkışları anlaşılabilir. Türkiye ve Kürdistan devrimine olan etkisi de anlaşılabilir.

Devrimin Genç Önderi

Neydi Denizleri ortaya çıkartan koşullar? 1960'lı yıllar Türkiye'de mücadelenin yükselişe geçtiği dönemdir. İşçiler Türkiye tekeli kapitalizminin artan sömürüsüne karşı, grevler, işgaller ve kitlesel eylemlerle mücadelelerini yükseltiyordu. Sadece işçi ve emekçiler

değil, köylüler, öğrenciler de eylemlere kalkışıyor, yaygınlaşan eylemler tekeli burjuva sınıfın yüreğine korku düşürüyordu.

Tekelcilik her anlamda gericiilik demektir. Emekçilerin azgın sömürüsü ve yükselen tepkilere alabildiğine tahammülsüzlük demektir. Bunun anlamı ise sınıflar arası çelişkilerin keskinleşmesi ve çatışmaların artması demektir. Böylece mücadele daha da sertleşerek sürer. Burada mücadeleyi ileriye taşımak için nesnel koşulların emrettiği sertlikte mücadeleyi sürdürmek esastır.

Her devrim mücadelesi sadece kendi koşullarına bağlı değildir, genel olarak dünyada süren mücadele de bunda etkilidir ve birbirlerinden bağımsız ele

alınamazlar. Sonuçta sadece bu topraklarda değil, dünyanın geri kalanında da yoğunlaşan devrim mücadelesi, çok geniş kitleleri hızla mücadeleye çekiyor. Sovyetler Birliğinin varlığı sosyalizmin gençlik ve işçi sınıfı üzerindeki etkisini artırıyor. Bununla beraber 1959'da gerçekleşen Küba devrimi dünya gençliği üzerinde büyük etkiye sahip oldu. Sonrasında başlayan ya da devam eden devrim mücadelelerinde Küba'nın ve devrimci önderlerinin etkisini görmek mümkün. Özellikle devrimci komutan ve önder Ernesto Che Guevara gençliğin ve devrimci kitlelerin gözünde devrimin simgesi haline gelmiştir. Yine 60'lı yılların sonlarına doğru Vietnam halkının ABD emperyalizmine karşı

verdiği mücadele zafer kazanmış ve özgürlük mücadelesi sürdüren halklara ilham kaynağı olmuştur. Dünya genel olarak devrimci yükseliş sürecini yaşamaktadır. Daha çok Avrupa’da yayılan 68 Gençlik hareketi ise, bir başka boyutuyla mücadeleyi büyütüştür.

İşte Denizleri bu tarihi süreç içersinde kavramak gerek. Yukarıda çok kısa olarak bahsedilen dönem, Türkiye ve Kürdistan devriminde dönüm noktası olacak etkilerde bulunmuştur. Denizleri 68’li yıllardan 71 devrimci kopuşuna kadar geçen sürede etkileyen faktörler, dünyada yükselen devrim mücadelesi ve bu topraklarda emekçilerin giderek artan uyanışıdır.

Denizler ilk olarak öğrenci eylemlerinde yer alırlar. Deniz bu eylemlerde ya en öndedir, ya da örgütleyendir. Okul sınırlarına hapsolmayan bir mücadele adım adım büyümektedir. Deniz aynı zamanda işçilerin eylemlerinde bulunmakta, onlarla beraber mücadeleyi sürdürmektedir. Deniz toprak işgallerinde bulunan köylülerle birliktedir. Yeri işçilerin, yoksul köylülerin yanındır çünkü. Deniz ABD’nin 6. filosa karşı yapılan eylemde de eyleme önderlik etmektedir. Gençliğin öncüsü, giderek devrimin öncüsü haline gelmekte, emekçilerin gönlünde yer almaktadır. Genel olarak dünyada yükselen devrim mücadelesi, devrimin önderlerini de aynı şekillerde şekillendirmekte tüm geri olan yanlarından arındırmaktadır.

Denizler ve 71 Devrimci Kopuşu

“Tarihte hiç kimse işe kendi malzemesiyle koyulmaz. Kendi malzemesiyle işe başlamadan önce, tarihin sunduğu malzemeyle işe başlamak zorundadır. Denizler, Sinanlar devrimci mücadeleye giriştiklerinde ilk önce var olan sosyalist hareketin düşüncelerine bağlanmak durumunda kaldılar. Kendi görüşleri ancak zamanla şekillendi. Denizlerin ilk dönemler görüşlerinin bağlandığı sosyalist hareketin uzun bir geçmişi bulunmakla beraber ne o dönem gelişen sınıf mücadelesine ayak uydurabilmişti, ne de burjuvaziden ideolojik olarak tamamen kopuşu gerçekleştirebilmişti. Burjuvaziden ayrı hareket etmesine ve burjuvaziden bağımsız örgütlenmesine karşın, kendi içinde burjuvazinin ideo-

Denizlerin günümüz gençliğine bıraktıkları değerler, Leninist Parti tarafından korunup, güçlendirilerek bugüne geldi. Ve bugün leninist gençlik, bu değerleri daha da ileriye taşımaktadır. Denizlerin devrimci kişiliği ve devrimci mücadelesi karartılamaz. Denizlerin geleceğe bıraktığı ve bizler tarafından sahiplenilen değerler özetle şöyledir: İlegalitenin temel alınması, devrimci zora dayalı mücadele ve uzlaşmaz mücadeledir. Bu değerlere sahip çıkmayan Denizleri sahiplendiğini söyleyemez

lojik görüşlerini sürdürüyordu. Dönemin sosyalist hareketi, genel olarak sosyalizm düşüncesini benimsemesine karşın burjuvazinin ideolojisi olan Kemalizmle bağlarını koparamamıştı. Burjuvaziye karşı burjuva ideolojisiyle, burjuva görüşleriyle savaşılamaz.

...Burjuvaziden her alanda tam kopamayan, oportünist, parlamenterist, ıslahçı bir çizgi izleyen geleneksel sosyalist hareket, Denizler tarafından pratikte, eylemle, devrimci savaşıla aşıldı.” (Devrimin Önsözü Deniz Gezmiş, sf. 19, Yeni Dönem Yayıncılık)

Yukarıda yapılan kısa alıntıda anlatıldığı üzere Denizleri emekçilerin öncüsü, gençliğin ve en nihayetinde devrimin öncüsü haline getiren şey onların Devrimci pratikleridir. Marks devrimci savaş dönemleri için devrimci pratiğin bir düzine programdan daha değerli olduğunu söylüyor. Denizler 71 devrimci kopuşuyla silahlı mücadelenin öncüsü oldular. Her türlü burjuva ideolojisinden kopuşu sağladılar. Bu reformist mücadelenin reddi, devrimci mücadelenin kabulüdür. Devrimin ancak zora dayalı gerçekleşebileceğinin göstergesidir.

Bugün Denizlerin adını ağzına almaya çalışan reformistler, onun mücadelesini karalamaktan ve bu şekilde burjuvaziyle kol kola yürümekten başka bir şey yapmıyor. Onlar 71 devrimci kopuşunun temelinde keskinleşen sınıflar arası çelişkilerin var olduğu ve bunda pratik, teorik mücadeleye olan yansımalarını hiç bir zaman anlayamazlar. Çünkü Denizler Filistin’de Feda birliklerinde yer alırken, reformist-parlamenteristler çok laf ediyorlardı. Denizler THKO ile devrimci savaşı başlattıklarında onlar fazlasıyla laf ediyorlardı. Ve bugün reformistler yine fazlasıyla laf, daha az mücadele prensibini uygulamaya devam ediyor.

Denizlerin günümüz gençliğine bıraktıkları değerler, Leninist Parti tarafından korunup, güçlendirilerek bugüne geldi. Ve bugün leninist gençlik, bu değerleri daha da ileriye taşımaktadır. Denizlerin devrimci kişiliği ve devrimci mücadelesi karartılamaz. Denizlerin geleceğe bıraktığı ve bizler tarafından sahiplenilen değerler özetle şöyledir: İlegalitenin temel alınması, devrimci zora dayalı mücadele ve uzlaşmaz mücadeledir. Bu değerlere sahip çıkmayan Denizleri sahiplendiğini söyleyemez.

6 Mayıs Şafağı

6 Mayıs 1972 Devrimimizin üç önderi faşizmin cellatlarınca idam ediliyor. 6 Mayıs 1972 şafak vakti doğan birçok çocuğa Deniz adını veriyor analar. Sadece bu bile Denizlerin emekçilerin gönlünde nasıl da yer ettiğini gösteriyor. Şimdi Deniz olunmalı! Deniz olup nehirler gibi akmalı.

6 Mayıs günü yoldaşları önderlerinin mezarları başında bayraklarını dalgalandırıyor. Gözü yaşlı analar, Denizler için ağlıyor. Liseliler geleceğe Denizlerin gözlerinden bakıyor. Genç yoldaşlar, dün Denizleri var eden koşullar bugün fazlasıyla var. Denizleri devrimin öncüsü yapan pratikleri, bugün gençliğin önündeki en önemli görevdir. Bugün devrimi ileriye taşımak demek Deniz olmak demektir. Deniz olmak demek, 6 Mayıs şafağı darağacına dimdik giden devrimimizin üç önderinin davalarını zaferle sonuçlandırmak, Denizlerin yoldan yürümek demektir. Şimdi Deniz olunmalı!

ORTADOĞU ÜZERİNE

Hız. Hız dediğimiz şey bu olsa gerek. On yıllar boyu koltuklarının eskidiğine bakmayan ve koltuklarını bırakmaya niyetli olmayan insanların, on günleri bile bulmayan bir zaman dilimi içerisinde koltuklarından aşağıya edilmesi... Tabii o eskimiş koltuklar kolay kolay bırakılmadı hiçbir zaman ve bundan sonra da bırakılmayacak. Ancak bu yola çıkanlar çok iyi biliyor ki “DEVİRİM” kanla yazılacak.

Yazımız, giriş bölümünden de anlaşıldığı üzere Ortadoğu üzerine olacak. Girişte de bahsettiğimiz gibi yaşanan olaylar o kadar hızlı geliyor ve yayılıyor ki, yaşananları değerlendirmek için ortalığın durulmasını bekleyemeyiz. Gelişmeler gözlerimizin önünde cereyan ederken değerlendirilmeli, sonuçlar ve dersler çıkarılmalıdır. Şimdilik rahatlıkla söyleyebiliriz ki, yaşanan hızlı gelişmeler biz leninistler açısından olumlu gelişmeler söylediklerimizi doğruluyor. Olayların hızlı gelişimi bugün söylediklerimizin yarın dünya halkları tarafından doğrulandığını bize gösteriyor.

ORTADOĞU’DA NE OLUYOR?

Son günlerin gündem tartışmalarının başında bu soru geliyor, Ortadoğu’da ne oluyor? Bizim burjuva medyamızda ve sol çevremizde bu yaşananlar sıkça tartışılıyor. Ortadoğu’da yaşananlar devrim mi, değil mi? Basit bir reform hareketi mi yoksa Amerika’nın ve emperyalist devletlerin mükkemmel planlarının işlenmesi mi?

Ezilen halk kitleleri, daha ilk andan itibaren Tunus ve Mısır’da olanların ne

Şimdiden söylemek gerekirse, Ortadoğu’da yaşanan olaylar, devrim mi değil mi tartışmalarının aşılmış olduğunu gösteriyor. Bu tartışmalar en geniş kitlelerin devrimci ayaklanmaları ile bizzat aşılmıştır. Ancak süreç ilerledikçe en başta tekelci faşist medya, tüm burjuva çevreler, olayların gerçek karakterini gizlemek, bozmak, eğip bükmek için ellerinden ne geliyorsa yapıyorlar. Bunun için söylemedikleri yalan yok.

anlama geldiğini anladı, sezdi, dersler çıkardı; devrim mi değil mi diye sormadı ve aynı yolu izlemek için sokağa döküldü. Bahreyn, Yemen ve diğer ülkelerde ezilen halklar ve emekçiler bizim ortalama soldan çok önce aldı dersini bu devrimlerden. Ve ancak bir devrim, koca coğrafyadaki halkları böylesine cesaretle sokağa dökebilirdi.

Şimdiden söylemek gerekirse, Ortadoğu’da yaşanan olaylar, devrim mi değil mi tartışmalarının aşılmış olduğunu gösteriyor. Bu tartışmalar en geniş kitlelerin devrimci ayaklanmaları ile

bizzat aşılmıştır. Ancak süreç ilerledikçe en başta tekelci faşist medya, tüm burjuva çevreler, olayların gerçek karakterini gizlemek, bozmak, eğip bükmek için ellerinden ne geliyorsa yapıyorlar. Bunun için söylemedikleri yalan yok. Hatırlarsanız, 1917 Ekim Devrimi öncesi ve sonrası Lenin hakkında “Alman Ajansı” dedikodusu yayılmıştı. Şimdi de, Mısır’da ve Tunus’ta yaşanan olayların Amerika tarafından eğitilenlerce örgütlendiği dedikodusu yayılıyor. Bu ve buna benzer binlerce yalan ortalığa yayılıyor ki, halkların ve emekçilerin kafaları karışsın. Sağ olsun kimi sol çevrelerde burjuvazinin bu çabasına epeyce destek oluyorlar. Ama sormak gerekir, halkların ayaklanması için nesnel koşullar uygun değilse hangi güç bu kadar kararlı ve feda ruhuyla kitleleri sokağa dökebilir. Kitleler eylemleriyle devrimleri büyütürken, Tunus ve Mısır’da devrimler yaşanırken bizim ortalama sol yaşananların devrim olmadığı konusunda ısrar ediyor.”Facebook’tan devrim mi örgütlenmiş ?” Marksizmi Leninizmi dogmatik kavramak demek böyle bir şey. Bir devrimin devrim olarak gösterilebilmesi için gerekli olan nedir hangi kriterleri esas alacağız?

Bir “Devrim” için iktidarın ezilmesi değil, bu iktidarın sarsılması da yeterlidir. Lenin bu sonucu tıpkı 1848 ve 1905 devrimlerinden sonra ortaya koymuştu. Tunus ve Mısır öznelini ele alalım. Bu ülkelerde, çeşitli sınıf ve katmanlardan oluşan devrimci halk kitleleri, Bin Ali ve Mübarek rejimini yıkmak hedefini açıkça ilan ettiler mi? Ettiler. Bu hedefe ne kadar ulaştıklarının

şimdilik bir önemi yok. Önemli olan devrimci halk kitlelerinin devrimci eylemliliklere, ayaklanmalara yönelmesi ve mevcut iktidarı ciddi olarak sarsmış olmasıdır. Emperyalizmin bu coğrafyadaki işbirlikçi-gerici iktidarları yıkıyor ve dağılıyor. On yıllardır süren baskı ve sömürüye “artık yeter” diyen emekçiler, bir kıvılcımla tutuştular ve o ateş hala söndürülemedi. Bu ayaklanmalar diktatörleri kovdu burjuvazinin diktatörlüğünü sarstı, çatlattı ama henüz yıkamadı ki şu an devrimin yaşamış olduğu süreçte bu yönde. Lenin’in dediği gibi, sarsmış olmaları da yeterli. Kaldı ki Bin Ali ve Mübarek, sarsılmanın ötesinde, yıkılıp gittiler. Geride, kitle hareketinin yeni dalgaları karşısında ayakta kalmakta zorlanan iktidar enkazları kaldı. Tabii, burjuvazi bu enkazları güçlendirmeye çalışacaktır, çalışıyor da. Yine de bu, bu ülkelerde milyonlarca emekçinin, sınıf olarak, en azından sınıfın en aktif ve hatırı sayılır bir bölümünün, bizzat var olan iktidarı devirmek üzere yola çıktığı, tüm eylemlere bu hedefin damgasını vurduğu gerçeğini değiştirmez.

Bizim ortalama sol, emperyalist-kapitalist sistemin yakın zamanda yıkılması veya sarsılması fikrine o kadar uzaktı ki sistemin böyle bir darbe yiyeceğini

hiç tahmin etmiyordu. Çünkü onlara göre emperyalist-kapitalist sistem güçlü, devrim ise uzun yıllar sonrasının bir umduydu. Bu yüzden olsa gerek Ortadoğu’da yaşanan olaylara “devrim” dışında her şey dediler.

KORKU KAMP DEĞİŞTİRDİ

Ortadoğu’da yaşanan bu olayların en önemli etkilerinden biri belki de bu. Korku kamp değiştirdi. Halklar hiç olmadığı kadar kendi gücüne güvenmeye başladı. Sık sık duyduğumuz sözlerdir: “Koskoca Devletle başa çıkılır mı? , Koca ordu ve polis gücüne karşı bizim ne gücümüz var karşı koyacak?”. Evet bunları çok sık duyduk ve elimizden geldiğince cevaplamaya çalıştık. Ancak biz ne kadar cevaplamaya çalışmış olsak insanların kafasında elle tutulur bir şey görmediği için bir boşluk kalacaktı. Ancak Ortadoğu da yaşanan devrimler bu soruları cevaplamakta gecikmedi. Sokağın çıkan milyonlara karşı tank ve top çaresizdi. Katliam yaptılar, insanların üzerlerine ateş açtılar ancak bunlar sermayenin çaresizliğinin doruk noktasıydı. Tüm dünya halkları gördü ki tank ve top milyonların gücünden üstün değildi. Bizler bozkırın tutuşmasını sevinç ve özlemlerle beklerken, sermayenin

bu bekleyişi alabildiğine tedirgin, korku dolu ve yıpratıcı olacak. Bu tüm dünyada, emperyalist-kapitalist sistemin olduğu her yerde hissediliyor. Doğal olarak bunun bir ayağı da Türkiye ve K.Kürdistan’dır. Halkların korku duvarlarını yıktığı böylesi bir dönemde burjuvazi saldırganlığını arttıracak, normal koşullarda saldırmayacağı eylemlilere dahi saldırı girişiminde bulunacaktır. Burjuvazi için bu yaptıklarının tek bir sebebi var oda korku... Bozkıra sıçrayacak bir kıvılcımın korkusu.

Biz Leninistlere böylesi bir süreçte büyük görevler düşüyor. Böyle dönemlerde insanların gözleri ve kulakları bir çift sözde, yapılacak eylemlerde olacaktır. Biz Leninistlerin bu süreçte en büyük avantajı ise devrime ve gelişmelere dair kafa netliğimizdir. Bu netliğimizi herkese ve her yere taşımamızdır. Enerjimizin hemen hepsini daha geniş kitlelere ulaşmak için kullanmalıyız. Bizler evde, okulda, sokakta, alanda kısacası her yerde sesimizi taşıyabildiğimiz her yere taşımamızdır. Tarihin her geçen gün bizi doğruladığı, Dünya devrimlerin yaşadığı, halkların milyonlar olarak sokaklara çıktığı böylesi bir süreç bizim şiarımız “Ya Devrim Ya Ölüm”dür.

Devrimin Şiarı: AJİTASYON VE PROPAGANDA

Beril Yıldız

Mücadele her alanda yoğunlaşarak sürüyor ve her geçen gün dünyada yeni gelişmeler yaşanıyor. Bir yandan kapitalist sistemin işleyiş yasaları sonucu içinde bulunduğu ekonomik bunalımlar ve bunun üzerinde gelişen politik krizler derinleşiyor, diğer yandan giderek büyüyen emekçi yığınların, ezilen halkların eylemlilikleri artıyor. Tunus ve Mısır başta olmak üzere Ortadoğu'da zincirleme olarak gelişen halk devrimleri, uluslararası sermaye güçlerinin saldırıları karşısında patlak veren işçi sınıfının grevleri, sokaklara dökülen gençliğin ayaklanmalara varan sokak çatışmaları, kısacası toplumun farklı tabakalarına mensup kitlelerin ayağa kalkışı, kapitalizmin çelişkilerinin ne kadar derinleştiğinin göstergesi oluyor.

Böylesine hızlı gelişen dönemlerde, Türkiye ve Kürdistan'da, tüm dünyada devrimci mücadele yürüten komünistlere büyük görevler düşüyor. Özellikle,

sistemin işçi ve emekçi yığınlarına dayattığı ve gittikçe daha çekilmez hale gelen yaşam koşulları, onları kapitalizme karşı daha öfkeli hale getiriyor. Yine bu, gençliğin özellikle devrimci gençliğin sokak eylemleriyle, üniversite ve senato işgalleriyle kendini gösteriyor. Ancak kitlelerin bu öfkelerini doğru yere kanalizetmek, devrim ve sosyalizm hedefine götürmek, komünistlere ve biz Leninist gençliğe düşüyor. Bizim için bu süreçte belki de en öne çıkması gereken çalışma; kitleler içerisinde daha yoğun ajitasyon ve propaganda çalışmaları yapmak ve bu alanda sabırlı ve sistemli çalışmalar örgütlemektir. Dünya devrim deneyimleri ajitasyon ve propagandanın ne kadar gerekli olduğunu, hatta vazgeçilmez bir ihtiyaç olduğunu sayısız örneklerle bizlere sundu.

Stalin'in de belirttiği gibi "*Sürekli ve her yerde ajitasyon, partinin esas araçlarından biridir.*" Çünkü devrimci bir partiyi yenilmez kılan, onun halkın geniş kitleleriyle kurdukları bağlardır. Ve bu bağları kurmakta ajitasyon ve pro-

pagandanın muazzam önemi vardır.

Ajitasyon ve propagandanın öneminden bahsettik. Peki, yapmamız gereken nasıl bir ajitasyon ve propaganda?

Bir çalışmanın etkin bir şekilde yürütülmesi için temel koşul, Marksizm-leninizmi çok doğru bir şekilde kavramak ve bunun gücünü ve beynini taşıyan parti anlayışını doğru bir şekilde özümsemek gerekiyor. Lenin bunun önemiyle ilgili şunu söylemiştir: "*Ajitasyondaki sağlam başarının güvencesi, doğru bir teorik şiarıdır.*" Evet bu çalışmanın temel ilkelerinden biri budur. Çünkü Marksizm-leninizmi, bilimsel sosyalizmi doğru anlayamazsak, militan Marksizmi işçi sınıfına, emekçilere ve gençliğe doğru bir şekilde tanıtamaz, kitlelere kavratamayız.

Her propagandacı ve ajitator dilini doğru bir şekilde kullanmalıdır. Bu ise, devrimin dili olmalıdır. Karmaşık cümleler kurmak, söyleyeceklerini dolandırarak söylemek işçi ve emekçilere samimi gelmez. O yüzden konuşurken daima doğal olmamız gerekir. Çünkü soyut söylemler hiç bir zaman kitleler üzerinde bir etkinlik yaratamaz. Onların kendi yaşamsal sorunlarından yola çıkarak, günlük yaşamlarında karşılaştığı problemlerden örnekler sunarak, kısacası somut gerçekliklerle ve çözüm yollarıyla onların yanına gitmemiz gerekir.

Şunu özellikle vurgulamak gerekir: örgütlenme faaliyeti yürüten biz Leninistler, hiç bir zaman karşıımızdaki insana öğretmen edasıyla yaklaşmamalıyız. Tam tersine bir düşünce alış-verişi ortamı yaratmak, o insanları da tartışma içine katarak ilerletmek gerekir. Konuşmayı, hitap etmeyi başarabilmek önemlidir, ancak kitlelere yönetici edasıyla yaklaşmak, sadece öğretmenlik rolünü oynamaya kalkışmak iyi bir şey değildir. Bizler kitlelerden de bir şeyler alabilmeli ve olabildiğince içten davranmalıyız. Çünkü bir komünist asla kibirli bir insan değildir.

Leninist gençlik olarak bizler yaşamın her alanında mücadele yürütmekteyiz. Gençliğin bulunduğu çevrelerde, lise ve üniversitelerdeki ajitasyon ve propaganda çalışmalarının yanı sıra yoksul emekçi semtlerinde de bulunmamız ve özellikle emekçi sınıfların en yoksul kesimleri arasında bu çalışmalarını daha fazla yapmak durumundayız. Amacımız ise kitleler içerisinde öncü niteliğe sahip, kafası açık ve cesur insanları bulup çıkarmak ve böyle insanları devrime kazandırabilmektir. Bu ise, onlarla kurulan ilişkilerimize ve emeğin iktidarının onlara nasıl bir yaşam kazandıracağını kavratarak olacaktır. Lenin'in bununla ilgili sözlerini aktarmak uygun olacaktır:

“Gençliğe gidin beyler! Bu her şeyi kurtaracak olan tek araçtır. Tanrı aşkına, aksi halde geç kalacaksınız. Gençliğe gidin. Derhal her yerde ve her kentte öğrencilerden ve özellikle işçilerden oluşan savaş birlikleri kurun.”

Böylesine dinamik bir örgütlenme faaliyeti olan ajitasyon ve propaganda kendi özgül koşullarına göre farklı yöntemler de gerektirmektedir. Örneğin üniversite gençliğine yapılacak ajitasyon ile işçi sınıfına yapılacak ajitasyon içeriği ile de, biçimiyle de farklı olacaktır. Çünkü gençlik, bulunduğu yaşamın kendine özgü birçok sorunuyla karşılaşılıyor ve bu yüzden sistemin gençliğe dayattığı sorunları iyi bilmek ve buna uygun ajitasyon ve propaganda materyalleri toplamak gerekiyor. Bundan yola çıkarak gençliği devrim ve sosyalizm hedefine götürmek gerekir.

Böyle bir çalışma yapmak gereken yerde ve gerekli zamanda inisiyatif almasını bilen Leninistler olmamızı gerektirir. İşlerin hızlı bir şekilde yürümesi için pratik düşünme, hızlı ve doğru karar verebilme yetisi kazanmak çok önemlidir, bu konuda devrimci gençlik “nasıl daha fazla örgütlenebiliriz” konusunda kafa yormalıdır.

Geniş kitleleri devrimci mücadeleye kazandırmak, Leninist parti anlayışını ve komünist bilinci mümkün olduğunca geniş emekçi yığınlara, işçi ve öğrenci gençliğe kazandırmak, devrimci gençliğin daha hızlı ve kısa zamanda kendisini geliştirme ve ilerletmesiyle mümkündür.

Yol almak için artık yürümek değil, koşmak zorundayız.

YAŞIYOR MUSUNUZ?

Yürüyorum. Hava yeni kararıyor. İçimde bir coşku. Hem de kocaman, dizginlenemez. Ki, dizginleyememiş, faşizm bile. Yaşamı avuçlarımda tutuyorum sanki. Sanki karanlığı aydınlatmak için yanan bir meşaleyim. Haykırmak istiyorum evrene: “YAŞIYORUUUUUMM!” Elbette “Neden bu coşku?” diyenleriniz olacaktır. Ya da belki bazılarınıza “Yaşıyorum” demek, basit görünecektir. Aklıma gelen bir sözle cevap veriyorum “yaşıyorum”un basitliğini savunanlara: “Yaşadım diyebiliyorsanız ölüme hazırsınız.” Ben yaşıyorum, öyle bir gün yani ölüm günü gelirse de diyeceğim: “YAŞADIM!”

Yaşadığımı neden böyle coşkunca ifade ettiğime geleyim artık. Sizlerle asıl paylaşmak istediğim de bu zaten. Yaşıyorum, çünkü açlıktan, soğuktan, önlenebilir hastalıktan ya da sokak ortasında yalnızlıktan ölen hiçbir bebeğin yaşama susamış bedeninde payım yok benim. Onlar için üzülmeyle yetinemedim çünkü. Yaşayan bebekler ölmesin diye savaşıyorum; Kapitalizm, daha fazla öldürmesin diye.

İş cinayetleri yüzünden, kan emici burjuvazinin kâr hırsı yüzünden, anasız ve/veya babasız büyüyen çocukların kırık ve buruk hayallerinde payım yok.

Savaşta ölen insanların bakışlarındaki ölü soğukluğu ve

lav alevi benim yüzümden değil.

Minicik çocukların “Abla bir peçete alsana”ya dönüşmüş hayatlarında benim payım yok.

Tacizler, tecavüzler yaşamış, onuru “kadın” diye kırılmak istenmiş, sömürülmüş, yok sayılmış kadınların, anaların feriyadında payım yok.

Kısacası, insanca olmayan hiçbir şeyde payım yok.

Hepsine karşı savaşıyorum. Yalnız başıma mıyım? Hayır, yoldaşlarımla birlikte savaşıyorum. Yani savaşıyoruz. Ürettiğimiz ne varsa alan, bizi yaşamdan kovan, “daha fazla kâr” ilkesiyle uyumsuzlaştığımız anda bizi yaşamdan kovan, anamızı, babamızı, yavrumuzu çalışmaktan ya da açlıktan öldüren burjuvaziye ve onun sistemi olan kapitalizme karşı savaşıyoruz.

İşte ben, bu yüzden yaşıyorum. İnsanlığımı, insan olduğumu iliklerime kadar hissediyorum.

Yaşamı size anlattım. Şimdi de siz kendinize cevap verin:

YAŞIYOR MUSUNUZ?

Ve şimdi de yaşamının anahtarını veriyorum:

**KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR,
KAPİTALİZMİ ÖLDÜRÜN!**

Antep'ten Bir DÖB'lü

TEKSTİL İŞÇİSİ KADINLAR

Tekstil işçisi kadınlar, mücadele tarihimize çok önemli bir yere sahiptir. Bunlardan en çok bilineni 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesidir.

8 Mart 1857'de ABD'nin New York kentinde 40 bin kadın dokuma işçisi günde 16 saatlik çalışmaya, düşük ücrete ve kötü çalışma şartlarına karşı greve gittiler. İşçi sınıfı içerisinde kadın işgücü, tekeller tarafından ucuz işgücü olarak görülmektedir. Ve böylelikle işçi kadın, işçi sınıfının kurtuluş mücadelesi içinde kendine özgü taleplerle yer almıştır. Yine 8 Mart 1908'de işçiler New York da Cotton tekstil firmasında çalışma saatlerini 8 saate indirmek ve daha iyi çalışma koşullarına sahip olmak için greve çıktılar. Ancak patron, işçilerin dışarıdan destek görmelerini engellemek üzere fabrikayı kilitlemiş ve çıkan yangında işçilerin dışarı çıkmaması için, fabrikanın etrafına polis barikatları oluşturulmuştur. Bu yangında çoğunluğu kadın 129 işçi yakılarak katledilmiştir.

1910'da 2. Enternasyonal'de (Uluslararası İşçi Birliği) Clara Zetkin'in "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olması önerisi 1857 ve 1908 yıllarında Amerika'da verdiği mücadele sonucu hayatını kaybeden işçi kadınların izindeki proleterler tarafından ayakta alkış-

lanarak kabul edildi.

Bu tarihten de anlaşılacağı gibi tekstil sektöründe kadın emeğinin sömürsününün hat safhada olduğu ve bununla birlikte bu sektörün mücadelelerle dolu olduğu anlaşılmaktadır.

Tekstil, düşük emek verimliliğiyle çalıştığı için rekabet kabiliyeti zayıf bir sektördür; fiyat rekabeti, düşük ücretlerle sağlanabilmektedir. Düşük ücret-yoğun sömürü zembereğinde çocuk ve kadın işçilerin, sigortasız, 16-17 saat çalıştırıldığı bu sektör, sadece döviz getirdiği için gelen her hükümet tarafından özendirildi; emekçilerin sömürüsü her defasında arttırıldı. Türkiye'de zengin olmanın ilk basamaklarından birisi tekstil atölyesi sahipliğidir; ardından basın, medya ve otomotiv gelmektedir.

Tekstilde çalışan kadınlar erkek işçilere göre daha az ücretle ve patron veya ustalar tarafından tacize uğrayarak çalışmaktadırlar. Bunun yanı sıra iş yerlerine gitmek için iş yerinin tahsis ettiği yük taşıma araçlarını kullanmaktadırlar.

Birçok sektörde gördüğümüz şeyi tekstil sektöründe de görmekteyiz. Tekstil işçisi kadınlar, erkek işçilerle aynı işi yapsa dahi daha az ücret almakta ve fütursuzca sömürülmektedir. Böylece işçi-emekçi kadınların ezilmişliği katmerlenmektedir.

Tekstilde çalışan kadınların en büyük sorunlarından biride iş yerlerinde patronu, ustası veya iş arkadaşı tarafından tacize uğramasıdır. Taciz eden patron veya usta ise sesini çıkarması çok zordur. Çünkü işten atılma korkusu ve insanların 'sen bir şey yapmasaydın başına bu olay gelmezdi' tehditlerinin yarattığı korku vardır. Bazı kadınlar ise sömürüden, ezilmekten ve aşağılanmaktan bıktıkları için daha rahat çalışabileceklerini ve işten atılmayacaklarını düşünerek bu tacizlere göz yumarlar. O sesini çıkarmaz ve iş yerinde daha rahat çalışır, istediği zaman izin alabilmesi olanakları ona sağlanır. Bu durumdan iki tarafta memnun olarak görünse de kadın işten işe kendinden nefret eder ve insanlara olan güvenini kaybeder. Aslında burada kadının nefreti sisteme olan bir nefret ve öfkedir ama o bunun farkında değildir. Yaptığı şeyi aslında sistemin ona yaptırdığının farkında bile değildir.

Bütün iş kollarında olduğu gibi tekstilde de işçilere önem verilmez. Patron yük taşımak için ayrı araç, işçiler fabrikaya getirmek için ayrı araç almak yerine daha fazla kar edebilmek için sadece yük taşıma aracı alır. İşçileri meta yerine koyar, işçileri ve yükleri aynı arabada taşır. 12 saat makine başında çalışan işçi hiçbir can güvenliği olmadan

evine gitmek için bu araçları kullanır. Birçok tekstil işçisi kadının dinlenme yeridir aslında servisler. Çünkü eve gittiğinde ikinci mesaisi olan ev işleri, yemek, çamaşır ve çocukların bakımı onu beklemektedir. Ama burjuvazinin kar hırsı bu dinlenme yerini de işkence haline getirmekte hatta işçi kadınları katletmektedir. 12 Nisan 2010'da 5 tekstil işçisi kadın ve Halkalı'da bir tekstil atölyesinde çalışan kadın işçileri taşıyan minibüs sele kapıldı, yani kullanılan yük taşıma araçlarında katledildi.

Tekstil işçilerinin içinde bulunduğu durumu göstermek bakımından 29 Aralık 2005'te Bursa'da bir tekstil fabrikasında çıkan yangın sonucu 5 kadın işçinin hayatını kaybettiği olayı anımsayalım. Gece 02.30 sularında fabrikada yangın çıkıyor ve kadınlar paniğe kapı-

arak personel müdürünü arayıp durumu bildiriyordu; personel müdürünün cevabı, "Camı kırın atlayın" oluyor. İnsanlar kapalı mekânlara camdan girip çıkmadığına göre, gece vardiyasında çalışan emekçilerin üzerine kapı dışarıdan kilitlenmiştir.

Bu yangında ölen işçilerin bir tanesi 15 yaşındaydı ve hayatını kaybettiği sırada karnında 3 aylık bebeği olan var-

dı.

Büyük fabrikaların yanı sıra üretimin yoğun yapıldığı ve daha çok sezonluk çalışan kayıtsız atölyeler tam anlamıyla sömürü deryasıdır. Bu atölyeler güvencesiz, sigortasız, kötü koşullarda, düşük ücretle çalışan işçilerle doludur. Bu atölyelerde çalışan işçilerin büyük bir bölümü de kadın işçilerdir.

Tüm kadın işçilerin 8 Martı yaratan işçiler gibi sömürüye ve kapitalist sisteme karşı komite ve konseylerde örgütlenerek sosyalizm için mücadele etmekten başka çareleri yoktur.

**Kadın Olmadan Devrim Olmaz,
Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz!**

**BURSA'DAN BİR
TEKSTİL MÜHENDİSİ**

EYLEMİN KAZANDIRDIKLARI

3 Şubat'ta Ankara'da torba yasaya karşı olan yürüyüşte ben de vardım. Denizlerin bayrağını taşımak benim için çok önemliydi. Sloganlar atılmaya başladığında ben doğru yerde olduğumu anladım. Çünkü sloganlarımız insanlara direnmeyi değil savaşmayı gösteriyordu. Faşizme karşı silahlanmaktan başka bir yol olmadığını haykırıyordu.

Polis güçlerinin yoğun saldırılarına rağmen saatlerce çatıştık. Yoldaşların eylem sırasında sergiledikleri militanlık beni çok etkiledi.

O gün anladım ki devrimci yaşam benim tek yolum. Denizlerin başlattığı mücadeleyi zaferle taçlandırana kadar ben de DÖB saflarında olacağım.

Şimdi ben de buradan daha aydınlık bir gelecek adına tüm öğrencileri Denizlerin yolunda DÖB saflarında olmaya çağırıyorum!

**Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm
Adana'dan DÖB'lü Bir Öğrenci**

İZMİR'DE 8 MART EYLEMİ

İzmir'de Emekçi Kadınlar(EKA), 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde, 8 Mart'ın kızılığını göstermek ve 8 Mart'ta ölümsüzleşen 119 kadın işçiyi anmak için direnişteki taşeron işçilerine bir ziyaret gerçekleştirdi.

Basmane Meydanı'ndaki belediye önünde direniş yerine yapılan yürüyüşte Gazi Bulvarı'nın bir kısmı trafiğe kapatıldı. Eylemde "Gündüzlerinde Sömürülmediğimiz Gecelerinde Aç Yatmadığımız Bir Dünya Kuracağız- Emekçi Kadınlar (EKA)" pankartı açıldı. Yürüyüş boyunca "Kadın Erkek El Ele Örgütlü Mücadeleye", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeg'in Olacak", "Aysun Bozdoğan, Sibel Sürücü, Aynil Oktar Yaşıyor, Devrimci Kadınlar Savaşıyor", "Her Gün 8 Mart, Her Gün Kavga", "8 Mart Kızıldır, Kızıl Kalacak", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atıldı.

Direniş yerine varıldığında önce 8 Mart'a sonrasında ise bugün neden işçilerin yanında olduğumuza dair konuşmalar yapıldı. Kısa bir program hazırlandı. Programda şiirler okundu, şiirlerin ardından Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi kısa bir tiyatro gösterimi yaptı.

Son olarak, müzik dinletisi gerçekleştirildi, halaylar çekildi. Eylem işçilerle yapılan sohbetlerle sona erdi.

**Kadın Olmadan Devrim Olmaz,
Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz!**

İzmir'den DÖB'lü Öğrenciler

YAKILAN KÖYDEN ANNEME MEKTUP

*Yakılmış köy kokan tüm annelere

Bir ana yağmalanmış ülkesine ağlar. Ve haritada yağmalanmış 3 heceli bütün ülkeler kanar. Filistin kanar, Kürdistan kanar... Bir annenin gözyaşı değer elime, doğan bütün çocuklar kanar. Sonra bir ateş yükselir bir köy yanar, tarlalar yanar, ahırlar, evler... Bir halk kanar ve düşer yola sürgün olur. Diline yasak derler. Ve bir gece dillerindeki bütün kelimeler o köyde yanar. Bir dilin bütün heceleri, bir dilin bütün sözcükleri yanar. Ana dilinde ağlar çocuklar yanan köylerine ve dillerine bakarak. "Susun ulan" der ateşe verenler. Susmayanların hepsi yanar. Ve susanlarda kanar.

Yanmamış harfleri toplar çocuklar. Annelerinin koynunda saklanırlar. Ve topladıkları harflerde çocuklarda saklanır. Anne örter çocukları ve harfleri. Bir giz olur anne, bir sır olur. Bir köy olur anne. Ateşe verilir. Anne yanar, çocuklar kanar. Ve harfler bu öyküyü yazar. Ve saklanan çocuklar, bir yangın yerinde doğarlar. Elllerinde annelerinden kalma dilleri. Topladıkları harflerle yazarlar kavganın ve umudun türküsünü. Annelerinde büyüyen dilleriyle söylenir türküleri.

Tandırdan yanmış bir köyün kokusu yayılır ve civar köylerde merak eder insanlar. "Hangi köy acaba?" diye. Kokusundan anlamaya çalışırlar, yanan köyün hangisi olduğunu. Ve küller uzak köylerdeki insanların omzuna düşer. Bir akraba ziyareti sayarlar küllerin omuzlarına konukluklarını. Uzak köylerden biridir yanan. Bilirler. Bu küller göçe zorlanmış akrabalarının, sevdiklerinin külleridir bilirler. Bu küller yanmış bir köydür ve omuzlarındaki yanmış köye bakanların hepsi kanar.

Bir tepe üzerine toplarlar insanları. Ve ateşe verilir her yan. Kadın eşarabının ucuyla kapar yüzünü. Cellâtlar görmesin diye ağladığını gizliden dü-

şürür toprağa gözyaşlarını. Gözyaşının düştüğü toprak kanar. Üzerine gözyaşı düşen çocuk yanar. Ve öyle büyütür anne çocuğunu. Yanmış bir köyün yakılmış çocukluğudur kucağında ona sarılı çocuk. Harmanda koştuğu alan, oyunlarda saklandığı yerler... Oyunları yanar çocuğun. Çocukluğu yanar. Şimdi her oyun ateşle oynanır onun için.

Şimdi her çocukluk anısı alevler içindedir. Ve ağlayan her anne ona yakılan bir köyü hatırlatır. Şimdi her duman, her ateş, her kül biraz geçmişidir, biraz ülkesidir. Şimdi her yangın anesidir.

Düşen gözyaşlarını avuçlarında biriktirir çocuk. Söndürmeye çalışır köyünü ve çocukluğunu ama olmaz. Bakar annesine. Annesi eşarabının ardında ağlar. Anıları düşer aklına çocuğun. Aklına düşen bütün anılar kanar. Ve geçmiş bütün zamanlar yanar.

Ve ben yürürüm anne. Yürüdüğüm her yer kanar. Ve yüzüme bakar insanlar. Belki yüzümde kanar. Sanki yüzümün çukurlarına gömdüler anne yanan bütün köylerin küllerini. Bütün yananlar yüzüme bakar. Yüzüm kanar.

Bir kız çocuğu doğar. Alevler içinde yükselen doğum çılgılığıyla...

Güzel bir kız çocuğu doğar. Ve senin adını veririz ona. Uzun ve mutlu yaşasın diye. Uzun ve mutlu yaşayamayan bütün kadınlar ve bütün çocuklar kanar.

Mahkemeye taşındı bugün yine bütün hayatlar anne. Ve sorgulandı insanların ateşe verilen bütün günleri. Dosyalar çocukların üzerine kapandı ve bütün esmer, bütün öteki, kadınlar, adamlar mahkûm edildi. Köyler boşaltıldı. İnsanlar sürgün edildi. Bir arabanın arkasına yüklediler insanları. Birkaç eşya birkaç hayvan yanmamış ne varsa yüklediler arabaya. Bir kadın dönüp dönüp baktı köyüne. Dönüp dönüp baktı. "Burası çocukluğum, genç kızlığım. Burası hayatım. Annemin, babamın mezarları burada. Amcamın, dedemin, nenemin... Hepsi bu toprakların altında yatar. Peki ya onlar. Onlar nasıl gelecek bizlerle. Ve bizler bir bayram sabahı kimin mezarına gideceğiz sürgüne gittiğimiz şehirlerde. Ben yaşadığım yerde ölmek isterim. Oysa yaşadığım yeri öldürdünüz siz. Anılarımı, evimi, hayvanlarımı... Ölülerimizi bile öldürdünüz siz. Ve biz artık ölülerine bile uzak. Biz sürgün ve göç. Uzak bir şehirdeyiz artık. Elbet sorulacak hesabı bütün bunların. Elbet sorulacak. Ve elbet doğduğu yerde ölebilecek kadar özgür olacak insanlar. Özgür bir ülke elbet kurulacak. Bu yanan ateşiniz bizim yüreklerimizdeki özgürlüğü tutuşturdu. Elbet bir gün. Elbet bir gün..."

Ve bindi arabaya kadın. Sonra göz göze geldik onunla anne. Anladım bütün bunları söylediğini ya da düşündüğünü. Bir bombanın duvarda açtığı delikten gördüm kadını anne. Selam verdi bana. Ve gitti uzak bir şehre. Şimdi elbisesinin söküğünden giren soğuk yüreğine değerken insanların umudun ve inancın ateşi yanar dağlarda. Ve bilirler anne. Bu ateş bir gün zalimleri de yakar.

CİRAN

*Numune Hastanesi direnişinin 63. gününden... Dünyanın en güzel çocuklarından Hatice Su direniş çadırında annesine eşlik ederken...

Tarihin bir sayfasından bir sayfasına göçüyoruz
Kahramanların hikayelerini anlatıyoruz her solukta
Bir kahramanda ben gördüm çocuk
Orada, o çadırda bende bir kahraman gördüm
Seni ve anneni
Ve ileride anlatılacak öyküleri yazıyorlar, yaşayarak ve yaratarak
Sobamızdan umut tütüyor çocuk
Dağılırken ağaçların arasından umudumuz
Bir türkü düşüyor annenin dudaklarından
Ve sen büyüyorsun
Yüreğimizin üzerinde
Kavgamızın içinde
Büyüyorsun çocuk

Bir çiçeğin dalından koparılmasına benzer
Bir çocuğun annesinden ayrılışı
Bir çiçek bahçesi içindir çocuk bu özlemler
Bir çiçek bahçesi için
Annen kavgada bugün
Belki uzakta senden
Gözlerin uzakta
Kokun sinmiş çadıra
Çocuk kavga bir kuş olmuş
Konmuş yanaklarına
Büyü çocuk büyü

Annen tarihin bir sayfasından bakıyor sana
Sana sesleniyor tarih, taşı sesimizi geleceğe
Ve biz sesimizi taşıyacak çocuklar büyütüyoruz
Her kuşakta kavga, her kuşakta umut
Büyü çocuk
Çünkü
Eğer sadece dinliyorsak
ve biz yoksak içinde, kavgamız yoksa
sonu mutlu biten bütün masallar yalan!

CİRAN

DÖB'TEN NUMUNE İŞÇİLERİNE ZİYARET

Direnişlerinin 63. gününde olan Adana Numune Hastanesi işçilerini Devrimci Öğrenci Birliği olarak ziyaret ettik.

Onları mücadelelerinde yalnız bırakmadığımızı ve zafere kadar da devrimci öğrenciler olarak yanlarında olacağımızı belirttik.

Çünkü bizler biliyoruz ki işçiler zafere ulaşmadan öğrenciler de özgürlüğe kavuşamayacaktır. Özgürlüğe giden yol işçilerin iktidar kavgasında onların yanında olmaktan geçiyor.

Bu nedenle bizler direnişlerini sürdüren Numune işçilerine bir ziyaret gerçekleştirdik. Numune hastanesi önünde "Numune İşçisi Yalnız Değildir- Devrimci Öğrenci Birliği" imzalı pankartımızı açarak, sloganlarımızla işçilerin hastane içerisine kurdukları çadıra doğru yürüyüşe geçtik.

Yürüyüş boyunca "Dünya Emeğin Olacak", "Numune işçisi yalnız değildir", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz, vb" sloganlarımızı haykırdık. Bizleri alkışlarla, zılgıtlarla karşıladılar. Ardından Devrimci Öğrenci Birliğinden bir arkadaş konuşma yaptı. Konuşmasında; "Devrimci Öğrenci Birliği olarak Numune işçisinin her zaman yanında olacağız... Ve biliyoruz ki bu onurlu mücadelenin sonu zaferle sonuçlanacaktır..." dedi ve "bir kez daha haykırıyoruz Numune işçisi yalnız değildir" sloganıyla konuşmasını sonlandırdı. Daha sonra işçi temsilcisi söz alarak Devrimci Öğrenci Birliği'ne desteklerinden dolayı teşekkürlerini belirtti.

Konuşmaların ardından işçilere hazırladığımız programımızı sunduk. Programımız şiir dinletisiyle başladı. Şiir dinletisinden sonra programımıza müzik dinletisiyle devam ettik. Türküler ve marşların ardından söylenen halay parçalarıyla, işçi arkadaşlarla halaylar çektik. Halayların ardından Numune işçisi arkadaşlardan birisi Nazım Hikmet' in Vatan Haini şiirini okudu. Şiiri; "Numune işçileri vatan hainliğine devam ediyor hala" diyerek bitirdi. Ve programımız son buldu.

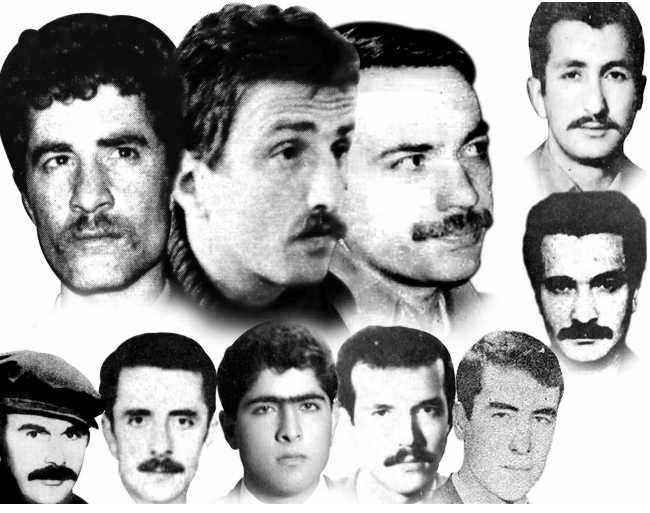
Artık Direniş Çadırının önünde çay içerek sohbet etme zamanı gelmişti. Koyu sohbetler başladı. İşçi arkadaşların sorunlarını dinledik, ilk deneyimlerin de neler yaşadıklarını bizlere anlattılar ve sohbetler uzayıp gitti. Artık ayrılma vakti gelmişti, hepsiyle teker teker vedalaşarak yanlarından ayrılırken, bizlere yanlarında olduğumuz için mutlu olduklarını belirttiler.

**YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ
NUMUNE İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR!**

Adana/Devrimci Öğrenci Birliği

KIZILDERE'DE DÜŞENLER KAVGAMIZDA YAŞIYOR

30 Mart 1972... Devrime inancın, feda ruhunun, teslim olmamanın, cesaretin ve siper yoldaşlığının adıdır.

30 Mart Kızıldere... Sınıflar arasındaki savaşımın sertleştiği, devrim mücadelesinin yükselişe geçtiği Türkiye'de, kendi geleceklerini emekçi sınıfların ve ezilen halkların mücadelesiyle birleştiren, üniversite sıralarından kendi öz bilinç ve kararlılıklarıyla yola çıkan devrimci gençlik önderlerinin kahramanlık manifestosudur.

Emekçi sınıfların ve gençliğin yükselen mücadelesini durdurmak için burjuvazi 12 Mart faşist darbesini gerçekleştirdi. Faşist darbeye burjuvazi ilk olarak devrimin önderlerini fiziken yok etmek için harekete geçti. Bu süreçte silahlı mücadeleyi başlatan THKO'nun önderleri Deniz GEZMİŞ,

Yusuf ASLAN ve Hüseyin İNAN yakalanmış ve idam istemiyle yargılanıyorlardı. Burjuvazi emekçilere ve gençliğe korku salmak için devrimci önderleri idam etmeyi kararlaştırmıştı.

Bunun üzerine idam kararına birçok tepki oldu. Ama bunlardan bir tanesi devrimci mücadele tarihimize siper yoldaşlığının adı olarak geçti. Bu THKO ve THKP-C'nin ilk ortak eylemi olan Deniz'leri kurtarma eylemidir. THKO'lu Cihan ALPTEKİN, Ömer AYNA, THKP-C önderi Mahir ÇAYAN ve yoldaşları Deniz'leri kurtarmak için 27 Mart'ta Ordu-Ünye'de bulunan NATO'ya bağlı radar üssünü basarlar. Burada üç İngiliz teknisyeni rehlin alarak Tokat-Niksar'a bağlı Kızıldere köyüne geçerler. Amaçları Deniz, Yusuf ve Hüseyin'i özgürleştirmektir.

Faşizmin askeri güçlerinin, gerillaların yerlerini tespit etmesi uzun sürmedi. Etrafları kuşatıldı... Teslim olun çağrılarına tek bir cevap verildi. "Teslim olmayacağız, savaşacağız!"

Kızıldere'de atılan kurşunlar devrime bağlılığın ifadesiydi. Siper yoldaşlığının ifadesiydi. Faşizmin askeri güçleri teslim alma adında bir katliam gerçekleştirdi. THKO'lu Cihan Alptekin, Ömer Ayna ve THKP-C'li Mahir Çayan, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Saffet Alp, Nihat Yılmaz, Sinan Kazım Özüdoğru, Sabahattin Kurt,

Hüdayi Arıkan katledildi.

O günden bugüne mücadele kararlılıkla sürüyor. Devrim mücadelesi tarihinden aldığı güçle ilerliyor. Katliamlar ve saldırılar emekçilerin, Kürt halkının ve gençliğin devrim mücadelesini engelleyemiyor. Kiteliler sokaklarda, dünya halkları devrime yürüyor. İşçi sınıfı, emekçiler ve öğrenci gençlik, sokaklarda birlikte özgürlük mücadelesini yükseltiyor.

Devrimci gençliğimiz devrimci değerlerimize sahip çıkmak, her şeyden önce bugün mücadeleyi daha ileriye götürmekle mümkündür. Devrimci durumun yaşandığı günümüz koşullarında, faşizme karşı mücadeleyi yükseltmenin araç ve yöntemlerini geliştirmeliyiz. Bizlere yönelik yapılan saldırılar kavga bayrağını ellerimizden, devrim ve sosyalizm şiarını dilimizden düşüremeyecektir.

Devrimi daha da ileri taşımak için yürütülen tüm devrimci savaşımın yolunuzu aydınlatmaya devam ediyor. Devrimci öğrenci gençlik, 30 Martları, 6 Mayısları, 31 Mayısları, hiçbir zaman unutmayacaktır, unutturmayacaktır!

**Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür!
Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz!
Yaşasın Devrim, Yaşasın Sosyalizm!**

DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

KIZILDEREYİ İSTANBUL'DAN SELAMLADIK

Devrimci öğrenciler olarak, devrime inancın ve siper yoldaşlığının simgesi olan 30 Mart Kızıldere Savaşçıları 40. yılında da andık. İstanbul Üniversitesi'nde; İletişim Fakültesi, Hukuk Fakültesi, İktisat Fakültesi, Siyasal Bilimler Fakültesi ve üniversitenin ortak yemekhanesinde bildiri dağıtımı ve afiş çalışması yapıldı.

Bildiride "30 Mart Kızıldere... Sınıflar arasındaki savaşımın sertleştiği, devrim mücadelesinin yükselişe geçtiği Türkiye'de, kendi geleceklerini emekçi sınıfların ve ezilen halkların mücadelesiyle birleştiren, üniversite sıralarından kendi öz bilinç ve kararlılıklarıyla yola çıkan devrimci gençlik önderlerinin kahramanlık manifestosudur..."

Devrimi daha da ileri taşımak için yürütülen tüm devrimci savaşımın yolunuzu aydınlatmaya devam ediyor. Devrimci öğrenci gençlik, 30 Martları, 6 Mayısları, 31 Mayısları, hiçbir zaman unutmayacaktır, unutturmayacaktır!" denildi. Ayrıca Fakülteler arasında "Yaşasın Siper Yoldaşlığı", "Faşizme Karşı Örgütlenmeye ve Mücadeleye", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Kızıldere Yolunuzu Aydınlatıyor" yazılı kuşlamalar da yapıldı.

Yine aynı gün, Kızıldere Savaşçıları selamlamak adına Beşiktaş-Yıldız Teknik Üniversitesi önünde üst geçide "Kızıldere'de

Düşenler Kavgamızda Yaşıyor, Devrimci Öğrenci Birliği" pankartı asıldı. Pankart öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı. Yoldaşlarımızın ve siper yoldaşlarımızın resimlerinin olduğu pankart yoğun ilgi topladı. Kızıldere'de düşenler gençliğin yolunu aydınlatmaya devam ediyor.

**KIZILDERE SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR
YAŞASIN SİPER YOLDAŞLIĞI
YAŞASIN DEVRİM VE SOSYALİZM
DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ SAFLARINA**

İstanbul /Devrimci Öğrenci Birliği

KIZILDEREDE DÜŞENLER KAVGAMIZDA YAŞIYOR

30 Mart 1972... Devrime inancın, feda ruhunun, teslim olmamanın, cesaretin ve siper yoldaşlığının adıdır. Bizler de Denizlerin yoldaşları olarak devrim tarihimize siper yoldaşlığı adını alarak geçen bugünde Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda bir anma gerçekleştirdik.

Sabah saatlerinde Karşıyaka Mezarlığı'nın 2 No'lu kapısının önünde toplandıktan sonra Mahir Çayan'ın mezarına doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüşte "Kızılder'e de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor / Devrimci Öğrenci Birliği" yazan ve Kızılder'e de ölümsüzleşenlerin resimlerinin yer aldığı bir pankart taşındı. Yürüyüş boyunca "Kızılder'e de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor!", "Kızılder'e Son Değil, Savaş Sürüyor!", "Yaşasın Siper Yoldaşlığı" sloganları atılarak Mahir Çayan'ın mezarı başına gelindi. Mezar başında yapılan konuşmanın ardından saygı duruşuna geçildi.

Kızılder'e'ye dair duygu ve düşüncelerini ifade etmek isteyenler söz alarak konuşmalar yaptılar. Yapılan konuşmaların ardından bir arkadaşımız Nazım Hikmet'in "Bir Gemici Türküsü" adlı şiirini okudu. Bundan sonraki senelerde de yoldaşlarımızın ve siper yoldaşlarımızın mezarları başında olacağımızı, devrimci gençliğin 30 Martları, 6 Mayısları, 31 Mayısları hiçbir zaman unutmayacağı ve unutturmayacağını vurgulayarak Denizlerin mezarlarına doğru yürüyüşe geçildi. "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına!", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür!" sloganlarıyla Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in mezarları başına gelindi. Burada yapılan saygı duruşunun ardından bir konuşma gerçekleştirildi ve 6 Mayıs gününde Denizlerin anmasına çağrı yapılarak anma sonlandırıldı.

Gün içinde Karşıyaka'daki gerçekleştirilen anmalardan farklı olarak çeşitli çalışmalar da yapıldı. Sabah saatlerinde Mahir Çayan'ın da okuduğu Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin kantinine,

üzerinde "Kızılder'e de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor/Devrimci Öğrenci Birliği" yazan ve Mahir Çayan ile Cihan Alptekin'in resimlerinin olduğu bir pankart asıldı. Cebeci Kampüsü genelinde Kızılder'e'nin tarihsel anlamını ve siper yoldaşlığını vurgulayan DÖB imzalı bildirilerin yaygın şekilde dağıtımı yapıldı. Pankart Siyasal Bilgiler fakültesinde gün buyu asılı kaldı.

Akşamüstü ise Kızılder'e'de Ziya Gökalp Caddesi üzerinde bulunan merkezi bir üstgeçide Kızılder'e'yle ilgili bir pankart asıldı. Asılan pankartta "Kızılder'e de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor-Devrimci Öğrenci Birliği" yazıyordu. İş dönüş saatine denk gelen pankart asma eylemi, işçi ve emekçilerin ilgisini topladı. Pankart yaklaşık 1 saat asıldıktan sonra polislerce indirildi.

Kızılder'e'de düşenleri mücadeleyi yükselterek yaşatacağız.
**YAŞASIN DEVRİM, YAŞASIN SOSYALİZM
FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ**

Ankara / Devrimci Öğrenci Birliği

YOLDAŞLARIMIZI VE SİPER YOLDAŞLARIMIZI MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ

"30 Mart 1972... Devrime inancın, feda ruhunun, teslim olmamanın, cesaretin ve siper yoldaşlığının adıdır.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin'i özgülleştirmek için

THKO ve THKP-C ortak eylem kararı alırlar. THKO'lu Cihan ALPTEKİN, Ömer AYNA ile THKP-C önderi Mahir ÇAYAN ve yoldaşları Denizleri kurtarmak için 27 Mart'ta Ordu-Ünye'de bulunan NATO'ya bağlı radar üssünü basarlar. Burada üç İngiliz teknisyeni rehin alarak Tokat-Niksar'a bağlı Kızılder'e köyüne geçerler. Faşizmin askeri güçleri tarafından yerlerinin belirlenmesi üzerine 'Teslim olun çağrılarına', 'Teslim Olmayacağız, Savaşacağız' diye cevap verdiler. THKO'lu Cihan Alptekin,

Ömer Ayna ve THKP-C'li Mahir Çayan, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Saffet Alp, Nihat Yılmaz, Sinan Kazım Özudoğru, Sabahattin Kurt, Hüdayi Arıkan Kızılder'e'de 30 Mart günü katledildi. O günden bugüne mücadele kararlılıkla sürüyor. Devrim mücadelesi tarihten aldığı güçle ilerliyor."

Mersin Devrimci Öğrenci Birliği olarak 30 Mart günü Kızılder'e savaşçılarını anmak için saat 11.30'da öğrencilerin yoğun olduğu üniversite yemekhanesi karşısına "Kızılder'e de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor" yazılı Devrimci Öğrenci Birliği imzalı pankart asarak DÖB standı açtık. 30 Mart'ı unutmuyacağımızı ve dökülen kanların yerde kalmayacağını insanlara anlattık. Standımıza öğrencilerin yoğun ilgisi vardı. Denizlerin yoldaşları olarak yoldaşlarımızı ve siper yoldaşlarımızı mücadelemizde yaşatacağımızı bir kez daha dost düşmana gösterdik.

**DEVİRİM SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR!
FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!**

MERSİN / DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

LİSELİLER SOKAKTA

Yükseköğrenime Geçiş Sınavı (YGS)'nin ardından, her ilde olduğu gibi, Antep'te de bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yaklaşık 3000 kişinin katıldığı yürüyüş için 9 Nisan saat 14.00'te Kırkayak Parkı'nda toplandı.

Kitle, öğrencileri bilinçsizlikle ve "uyumak"la suçlayanlara cevabını yoğun katılımı ve coşkulu haykırışlarıyla verdi. Yol güzergahını trafığe kapatarak yürüyen coşkulu öğrenci-gençlik, Antep sokaklarını inletti. Antep halkı da, bu coşkulu eyleme alkışlarıyla, araçlarının kornalarıyla destek verdi. İşçi servislerindeki işçiler alkışlarıyla öğrenci gençliğin yanında olduklarını gösterdiler.

Öğrenci-gençlik genel olarak "Öğrenciler Burada, ÖSYM Nerede?", "Sınavsız Eğitim, Kaygısız Gelecek!", "Parasız Eğitim, Şifresiz Sınav!" sloganlarını attı. DÖB'lü öğrenciler "Parasız Eğitim Sosyalizmde!", "Akademik Özgürlük Devrimle Kazanılacak!", "Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır!" sloganlarını coşkulu ve gür biçimde haykırdılar ve kitlenin desteğini aldılar. Coşkulu yürüyüşün ardından basın açıklaması için Eski Adliye önünde toplandı. Burada, DÖB'lü öğrenciler tarafından "Deniz, Yusuf, İnan, Savaşa Devam!", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına!" sloganları atıldı.

Basın açıklaması okunurken, kitle slogan atmaya devam etti. YGS hazırlık kitapları yakıldı. Basın açıklamasının sona ermesine rağmen bir süre alandan ayrılmayan öğrenciler, öfkelerini polisin uyarılarını dikkate almayarak da göstermiş oldular.

Antep'in durgunluğundan ve halkın duyarsızlığından yakınan, devrimci durumu göremeyen ahmaklara yanıt niteliği taşıyan eylem, yüksek tansiyona ve yoğun polis katılımına rağmen(!) olaysız sona erdi. Somut bir soruna karşı yoğun bir katılımı bir araya gelen öğrenciler duyarsız ve sessiz olmadıklarını, aslında devrimin ordusu niteliğinde olduklarını bu işçi kentinde de ortaya koydular.

Şimdi öğrenci-gençliğin öncülerinin üzerine düşen, kitle sorunlarının temel kaynağı olan kapitalizmi teşhir etmek ve yaşamın her alanında sorunların kalıcı çözümü için sosyalizmi anlatmaktır. Öğrenci-gençliği sosyalizmin iktidar organları olan Komite ve Konseylerde örgütlenmeye çağırılmaktadır.

**POLİTİK ÖZGÜRLÜK KAZANILMADAN
AKADEMİK ÖZGÜRLÜK KAZANILAMAZ!
DENİZLERİN YOLUNDA DÖB SAFLARINA!**

Antep DÖB

AMED:

YGS-LYS EDİ BESE

Kapitalist sistemin eğitim kurumu olan ÖSYM, öğrencilerin sabrını bir kez daha taşırdı.

ÖSYM, 27 Mart 2011 de yapılan Yükseköğretime Geçiş Sınavı(YGS) soru kitapçığında ki şifreleme olayını, KPSS sınavında ki kopya olayı gibi, yalanlamıştı. Ancak bugün herkes şunu gördü: Kapitalist sisteme ve onun kurumlarına güven olmaz!

Amed'de 11 Nisan günü saat 12.30'da binlerce öğrenci Ofis AZC Plaza önünde toplandı. Facebook üzerinden örgütlenen eylem yön vermek isteyen reformist ve oportünistlere rağmen eylem, öğrencilerin kapitalist sisteme olan kininden dolayı doğal seyrinde devrimcileşti.

Ofis ve Sanat Sokağı arasında panzer ve TOMA'larla sıkıştırılan öğrenciler, Dağkapı Meydanı'na doğru yürüyüşe geçmek istedi. Polis öğrencileri engel olmak için ellerinden geleni yaptı ama öğrencilerin uzlaşmaz tavrı karşısında yolu açmak zorunda kaldılar. Kitle sloganlarla Meydan'a doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında girdiği bütün yolları kapatan kitlenin önü, birçok defa polislerce yine tutuldu. Polislere ve kitleyi her defasında oturma eylemine yönlendiren reformistlere rağmen kitle, meydana yürümek için yine yolları açtırdı. Meydan'a gelen kitle, basın açıklamasını okuduktan sonra Çavbella Marşı'yla dağıldı.

Eylemde sık sık "Gençlik Devrimle Özgürleşecek", "Gençlik Sokağa Özgürleşmeye", "Çözüm Devrimde, Devrim Sokakta", "YGS-LYS Edi Bese", "Yaşasın Öğrencilerin Mücadelesi", "Yaşasın Devrimci Öğrenci Birliği" sloganları atıldı.

Kapitalist sistemin artık topluma verebileceği bir şey kalmamıştır. Toplumun her kesiminin büyük bir eylemlilik içinde olması artık kapitalist sistemin sıçramalı bir çöküş süreci içine girdiğinin göstergesidir. Haykırıyoruz gençlik devrimden yana "Kapitalistler artık sonunuz geldi!"

**POLİTİK ÖZGÜRLÜK KAZANILMADAN,
AKADEMİK ÖZGÜRLÜK KAZANILAMAZ!
ÇÖZÜM DEVRİMDE, DEVRİM SOKAKTA!**

AMED Devrimci Öğrenci Birliği

HONDURAS'DA GENEL GREV

Öğretmen, öğrencilerin yanı sıra sendika üyeleri ve Halk Direnişi Ulusal Cephesi üyelerinin katılımıyla 12 Nisan Salı günü Honduras'ta genel grev gerçekleştirildi. Grev, hayat pahalılığına ve hükümetin öğretmenlere dönük politikalarına karşı hayata geçirildi.

Protestocular bir çok şehirde eylemi başarıya ulaştırırken, polis öğretmen ve öğrencilerin eylemlerine engel olmaya çalıştı.

Onlarca taksici de yükselen petrol fiyatlarına karşı eylemlere destek verdi. Ulusal Cephe ve işçi sendikaları tarafından çağrısı yapılan grev, hükümetin Mart eylemlerine katıldıkları gerekçesiyle görevden aldığı 305 öğretmene destek amacıyla gerçekleştirildi.

Sendika Genel Sekreteri'nin verdiği bilgilere göre, Honduras, Orta Amerika'da, 332 dolarla, asgari mutfak giderinin en yüksek olduğu ülke. Ayrıca ülkenin yüzde 60'ı yoksulluk koşullarında yaşıyor.

Grev, son iki hafta içerisinde gerçekleşen ikinci ulusal düzeyde grev niteliği taşıyor. Buna karşın, hükümet halkın taleplerine karşı baskı ve şiddet politikalarını arttırarak uygulamaya devam ediyor.

İlk grevde, 50 kadar gösterici gözaltına alınırken, onlarca eylemci polisin saldırıları sonucunda yaralanmıştı.

KÜBA KOMÜNİST PARTİSİ 6. KONGREYE HAZIR

Granma gazetesinin haberine göre 16-19 Nisan 2011 tarihleri arasında yapılacak olan Küba Komünist Partisi 6.Kongresine katılacak yaklaşık 1.000 delege belirlendi.

Kongre delegeleri eyalet ve kentlerdeki parti örgütlerinin yanı sıra, Devrimci Silahlı Kuvvetler ve İçişleri Bakanlığı örgütlerinde yapılan toplantılardaki tartışma ve seçim süreciyle belirlenmiş oldu.

Seçimlerde Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi aday adaylığı için 1.280 kişilik bir aday havuzu da oluşturuldu. Kongrede yeni merkez komite bu adaylar arasından seçilecek.

Kongrenin ana gündemini, yeni parti program taslağında önemli bir yere oturan ekonomik ve sosyal siyaset hattının oluşturulması bekleniyor.

Geçtiğimiz aylarda mahallelerde ve fabrikalarda tüm Kübalıların yoğun bir şekilde tartışma imkanı bulduğu metin ile ilgili son karar aşamasına yaklaşılmış bulunuyor.

Granma haberine göre metinle ilgili tüm değişiklik, düzeltme ve eklemeler özel olarak oluşturulmuş gruplar tarafından derlenerek oluşturulacak taslak metnin son hali Küba Komünist Partisi Kongresi delegelerinin onayına sunulacak.

CEZAYİR'DE ÖĞRENCİLER SOKAKTA

Cezayir'in başkenti Algiers'de toplanan binlerce öğrenci eğitim bakanının istifasını istedi.

Cezayirli gençler, daha iyi bir eğitim için başlattıkları yürüyüş sırasında, yönetim karşıtı sloganlar atarken, polis ise öğrencilerin devlet başkanlığı konutuna ulaşmasına izin vermedi. Öğrenciler bunun son umutları olduğunu söylüyor: "Cezayirli öğrenciler bugün burada çünkü bakanlık onları yüzüstü bıraktı." Cezayir'de devam eden protestolardan sonra, Devlet Başkanı Abdülaziz Buteflika Şubat ayında 19 yıldır yürürlükte olan olağanüstü hali kaldırmış fakat gösteri yasası devam etmişti.

Buna rağmen sokaklarda toplanan öğrenciler protesto gösterilerine diplomalarının değerini azaltan yeni bir yasanın yürürlüğe girmesiyle başlamışlardı.

Yeni çıkan yasa ile yüksek dereceden mezun olanlar ile alt dereceden mezun olanlar aynı statüde değerlendiriliyor.

DEVİRİM İÇİ

Ayaklanmaların, kalkışmaların ve eylemlerin patlak vermediği tek bir gün dahi yok! Dünyanın neresine baksanız irili- ufaklı birçok çatışma görürsünüz. Bazıları farklı biçimlerde karşımıza çıksa da, tüm bu çatışmaların esas nedeni aynı; kapitalizmin azgın sömürsü ve bunun sonucunda dayanılmaz hale gelen yaşam koşullarıdır. Emperyalist- kapitalist sistemin bütün gözeneklerinden akan kan onun yok olmakta olduğunu tüm dünyaya gösteriyor. Yaklaşık 150-200 yıl önce kapitalizmin her yanından akan kanla emekçilerin, kadınların ve çocukların kanıyla nasıl doğduğunu görmüştük. Bugün nasıl boğulduğunu görüyoruz...

Tarih insanlığın son sömürücü sistemi olan kapitalizmin dünya üzerinden silinip, tarihin çöplüğüne atıldığını ve yeni olan, sömürsüz, sınıfsız ve devletsiz sistemin, komünizmin zaferini sayfalarına kaydediyor. Emekçiler, gençlik ve kadınlar özgür dünyanın tarihini her adımda yazıyorlar. Dün hayal edilen düş, bugün gerçek oluyor. Devrim dünya emekçi halklarının gözlerinin önünde kendi kanlarıyla, zafer naralarıyla, umut dolu kalbiyle ete, kemiğe kana dönüşerek canlanıyor. Bundan sonrası artık tufan! Şimdi rüzgar tüm hiddetiyle essin!

Sanal Alemden Sokaklara

İlk olarak Seattle'da görmüştük internet üzerinden bir ayaklanmanın örgütlenişini. Bugün her eylemde ve devrimci kalkışmada internetin etkisini daha fazla görüyoruz... Kapitalizme öfke duyan, açlık ve yoksulluğa karşı isyan eden kitleler, sanal alemin sağladığı kolaylıkları da kullanarak sokakları ısıtıyorlar. Burada askeri bir kuralı hatırlatalım, düşmanınızın menzili içersinde bulunuyorsanız, düşmanınız da sizin menziliniz içersindedir. İnternetin bu kadar yaygın kullanılıyor olması ve giderek burjuvazinin kontrolü dışına çıkması doğal bir sonuç. Bu şekilde benzer sebeplerden birçok kişi bir araya gelebiliyor, aynı duyguları

paylaşıyor ve eyleme geçiyor, ama görülmesi gereken şey yalnızca bu değil. Görülmesi gereken; kitlelerin sokağa dökülerek, kapitalizme olan öfkelerini haykırmak istemesidir. Görülmesi gereken; kitlelerin açlık, yoksulluk ve baskının dayanılmaz prangalarını kırmak istemeleridir. Görülmesi gereken; tüm dünyaya hızla yayılan ve kapitalist dünyanın her yanında giderek olgunlaşan devrimci durumdur. Görülmesi gereken emperyalist kapitalist dünyanın hızla çözümlüğü ve umutla yükselen sosyalizm güneşidir. Tüm bunların dışında kitleleri bu kadar kararlı ve fedakarca sokağa döken ne olabilirdi? Ve emekçi kitlelerin devrimci eylemliklerinin yaratmış olduğu sonuçları nasıl açıklayabilirdik?

Yaşanan devrimci ayaklanmalardan ve devrimlerden her devrimci ve devrimci hareket birçok ders ve sonuç çıkarmıştır. Yaşanılan her devrim deneyiminden öğrenilecekler önemlidir. Ekim devrimi hala bize yol gösteriyor. Ama en az deneyimlerden çıkartılan dersler kadar, deneyimlerin pratik mücadelede hayata geçirilmesi de önemlidir. Ve hiç kuşkusuz önümüzdeki en önemli görev, şu günler-

Üniversiteli, liseli öğrenciler; Devrimci Öğrenci Birliğinde ve öğrenci komitelerinde örgütlenelim, geleceksizlik ve yozlaşmaya karşı birlik olup, sosyalizm için 1 Mayıs alanını dolduralım!
Genç işçiler; sömürü zincirini kırarak özgürce soluk aldığımız bir dünya için, emeğin iktidarı için 1 Mayıs alanında "Fabrikalar, tarlalar, siyasi iktidar her şey emeğin olacak" şiarını yükseltelim. Şimdi Taksim'i Tahrir'e çevirme zamanıdır. Şimdi bizim zamanımız! Şimdi kızıl bayrağı burjuvazinin kanlı burçlarına takma zamanıdır! Şimdi Devrim İçin İleri

İN İLERİ...

de Mısır ve Tunus devrim derslerinin mücadelemizde her adımda hayata geçirilmesi olacak. Mısır ve Tunus devrimlerinde, Arap halklarının devrimci ayaklanmalarında da gördük ki kitlelerin canlı sezgisi çok güçlü ve en ileri örnekleri hayata geçirmek konusunda da inisiyatif sahibi, cesur ve kararlı!

Kızıl Meydan Taksim Artık Tahrirdir

Ayaklanmalar ayaklanmaları izlerken, binlerce işçi, emekçi, genç, öğrenci ellerinde bayraklar ve sloganlarla 1 Mayıs alanı olan Taksim meydanına yürüyeceği, uluslar arası proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı sabırsızca bekliyor. Düş burada da gerçek oldu ve yıllar sonra emekçiler Leninistlerin kararlı savaşıyla birlikte açılan Taksim yolunu zaferle taçlandırıdılar. Yasak denilen alan 1 Mayıs günü emekçilerin adımlarıyla, dillerindeki sloganla sarsılacak. Ve yasak denilen alanda, emekçilerin yasak olan türküsü söylenecek! Devrim tüm görkemiyle, her dilden ve renkten emekçileri bir araya getirip, onların ellerinde bir adım daha ilerleye-

cek. Böyle bir coşkuyu kim yaşamak istemez, bu havayı kim solumak istemez ki?

Şimdi milyonlar olarak Taksim'e akma zamanıdır. Taksim'i Tahrir meydanına çevirme zamanıdır. Hem de emekçileri yollarından döndürmeye çalışan, düzenlen kopuşun önüne geçmeye çalışan reformist ve oportünistlere inat devrim ve iktidar hedefiyle Taksim'e akma zamanıdır.

Mısır ve Tunus devrimleriyle ve diğer Arap ülkelerindeki ayaklanmalarla bir kez daha gördük, gençliğin devrimlerde ki rolü muazzam önemdedir. Ve özellikle son yıllarda öğrenci gençliğin ayaklanmalarda, devrimlerde oynadığı rol daha da önem kazanmıştır. Gençliğin bu hareketliliği, devrimci ruhu mücadelede her adımda kendisini gösteriyor. Uzun süredir devrimci durum koşullarını yaşayan Türkiye ve K. Kürdistan'da devrim, gençliğin militan mücadelesi ile daha da yükselecektir. Ki bunu Kürt halkının özgürlük mücadelesinde de görebiliriz.

Gençlik bir bütünlük içermese de gençliğin bütün kesimleri; işçi, emekçi ve öğrenci gençlik birçok sorunla karşı karşıya. Bu sorunların en önemlisi de geleceksizlik! Kapitalizm her gün gençliğin umutlarını, hayallerini sömürüyor, yok ediyor. Hiç kimseye bir gelecek vaat etmiyor.

Kısa süre önce birçok ilde internet üzerinden örgütlenen YGS sınavında yaşanan şifre skandalına ilişkin eylemler, gençliğin en enerjik kesimi olan liselileri sokağa döktü. Binlerce öğrenci kendilerine ait üslupları ve tarzlarıyla sisteme olan öfkelerini dile getirdiler. Eylemler burjuvaziye fazlasıyla rahatsız etti. Hatta Tayip Erdoğan kendisine bu eylemler sorulduğunda, yalnızca "provokasyondur" diyerek cevap verdi. Üniversiteye giren ve mezun olan öğrencileri ise işsizlik kısımcı bekliyor. Genç işçiler ise işsizlikle karşı karşıya bırakılarak sömürüye ve baskıya karşı susmaları isteniyor, sindirilmeye çalışılıyor. Ayrıca gençlik devrimci

mücadele içerisinde bulunmasın diye yozlaşma saldırısı alabildiğine artmış durumda. Ama tüm bunlara rağmen gençlik devrimci bir ruha sahiptir. Ve mücadelenin kaldıracağı rolünü hala sürdürüyor.

Gençliğin sorunları kapitalizmde asla köklü olarak çözülemez, çözülemediği gibi devamlı artmaya devam eder. Gençlik yalnızca sosyalizmde sorunlarını köklü olarak çözebilir. Sosyalizm için ise burjuvazinin iktidarını yıkıp emeğin iktidarını kurmak gerekir. Bu nedenle bu yıl ki 1 Mayıs, hem emekçiler açısından, hem de gençlik açısından son derece önemli. Gençlik işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma gününde olabildiğince güçlü yer almalıdır. Yeni bir dünyanın öncüsü olan işçi sınıfıyla birlikte, emeğin iktidar kavgasında işçi sınıfının yanında yer almalıdır. Bu gençliğin özgürleşmesi için zorunlu bir koşuldur.

Bu kavga sadece burjuvaziye karşı yürütülmüyor. Burjuvazinin işçi sınıfı içerisindeki etkisi demek olan reformizme karşı da yürütülüyor. 1 Mayısların devrimci niteliğini baskı ve zorla, yasaklamalarla engelleyemeyen burjuvazi, şimdi 1 Mayısların içini boşaltarak devrimci mücadeleyi geriletme, devrimi zayıf düşürmek istiyor. Buna izin vermeyelim. Bu nedenle her türlü günlük, geçici amaçlar için mücadeleyi değil, iktidar mücadelesini öne çıkartalım.

Üniversiteli, liseli öğrenciler; Devrimci Öğrenci Birliğinde ve öğrenci komitelerinde örgütlenelim, geleceksizlik ve yozlaşmaya karşı birlik olup, sosyalizm için 1 Mayıs alanını dolduralım!

Genç işçiler; sömürü zincirini kırarak özgürce soluk aldığımız bir dünya için, emeğin iktidarı için 1 Mayıs alanında "Fabrikalar, tarlalar, siyasi iktidar her şey emeğin olacak" şiarını yükseltelim.

Şimdi Taksim'i Tahrir'e çevirme zamanıdır. Şimdi bizim zamanımız! Şimdi kızıl bayrağı burjuvazinin kanlı burçlarına takma zamanıdır! Şimdi Devrim İçin İleri...

Türkiye Ve Kürdistan'dan Eylemler

1) TEKEL'e bağlı Ballica Sigara Fabrikasının özelleştirilmesi ile British American Tobacco firmasına 3 yıl önce devredilen işletmede 600 işçiden 120'sinin iş akitlerinin feshi üzerine işçiler, işyerini terk etmeme eylemi başlattı. Bunun üzerine, BAT firması yetkililerinin Cumhuriyet Savcılığına müracaat ederek eylem yapan işçilerin nizamiye kapısının dışına çıkarılmasını istedi. Fabrikanın yemekhanesinde bulunan dışarı çıkmayacaklarını bildiren işçiler polis zoruyla çıkarılarak ilçedeki bir düğün salonuna götürüldü.

2) İşten atma, güvencesiz ve kölece çalışma koşullarına karşı başlattıkları mücadele sürecinde direnişlerinin 56. gününde olan Ontex işçileri mücadeleyi ortaklaştırdıkları ve direnişlerinin 94. gününde olan PTT işçileri 7. Cumartesi yürüyüşlerini yaptılar. Ontex ve PTT işçilerine Çel-Mer İşçileri de katıldılar. Eyleme İstanbul ve Ankara'da süren 78'er günlük Tekel Direnişlerinde yer alan Manisa Tekel işçisi Arzu Güneş, BDSP, Ayışığı Sanat Merkezi, Devrimci İşçi Komiteleri, yazar Volkan Yaraşır, ÇHD, Topkapı İşçi Derneği destek verdiler. Daha sonra oturma eylemine geçilerek sloganlarla alkış ve ıslıklarla Ontex ve Burger King ürünlerini boykot çağrısı yapıldı, güvencesiz çalışmaya karşı

mücadele sloganları atılarak eylem bitirildi.

3) Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi asistanları 12 Nisan günü sağıltaki piyasalaşmayı ve performans dayalı çalışma koşullarını protesto etti. İzmir Asistan Hekimler Komisyonu, İzmir Tabip Odası, SES, DEÜ Tıp Fakültesi ve Tepecik Eğitim ve Araştırma hastanelerinin SES işyeri temsilciliklerinin katıldığı eyleme tıp fakültesi öğrencileri ile hasta ve hasta yakınları da destek verdi. Öte yandan asistan eylemine destek veren İzmir Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Özer de yaptığı konuşmada, Türk Tabipleri Birliği'nin 19-20 Nisan'da genel grev kararı aldığını hatırlattı. Özer, 19-20 Nisan tarihlerinde genel greve giderek acil vakalar dışında hastanelerde hasta bakılmayacağını söyledi.

4) Konak Belediyesi taşeron temizlik işçileri yeni ve farklı eylemlerle mücadelesine devam ediyorlar. Eylemde olan işçiler ilk defa bir emekçi mahallesinde yürüyüş yaptı. Gültepe Mahallesi'nde bir ilki gerçekleştiren Konak taşeron işçilerinin yürüyüşü coşku ve alkışlarla karşılandı. İşçiler saat 11.30'da Çınar-tepe otobüsüne kart basmadan binerken, otobüsün içinde ajitasyon konuşmaları yapıldı. İşçilerin çoğunluğunun yaşadığı yer olan Çınar-tepe son duraklarından saat 12.30'da başladı yürüyüş. 21. günün saldırı fotoğ-

raflarının yer aldığı ve "Emek Düşmanlarına Oy Verme Hesap Sor" yazılı pankart açılırken, CHP İl Başkanı Tacettin Bayır'ın ve Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan'ın fotoğraflarının olduğu "Yalancılar aranıyor!" şiarlı dövizler taşındı. Uzun yıllar sonra Gültepe'de yapılan bu yürüyüş sınıfın yükselen mücadelesinin bir yansımasıydı. İşçilerin kararlılığı, coşkusu ve inancı eylemin belirleyicisi olurken gerçekleştirilen her eylem de sınıfın yaratıcılığını ortaya ko-

yuyor.

5) DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle 4 Nisan günü işten çıkarılan 112 MAS-DAF işçisi, Düzce'de fabrika önünde başlatmış oldukları direnişlerinde bir gelişme olmaması üzerine direnişlerini MAS-DAF şirketinin Ataşehir'de

bulunan merkezine taşımaya karar verdi. Bağlı oldukları Birleşik Metal İş öncülüğünde 10 Nisan Pazartesi günü Ataşehir Memorial Hastanesi önünde bir araya gelen işçiler “Sendikalı Olduk İşten Atıldık. İşimizi Geri İstiyoruz” pankartı açarak “Metal İşçisi Köle Değildir”, “Yasaksız, Baskısız Sendikalı Yaşam”, “Yaşasın Metal İşçilerinin Onurlu Direnişi”, “Yaşasın İşçilerin Birliği” dövizleriyle yaklaşık 3 kilometre yürüyerek Ataşehir’deki Ata Çarşısı önüne geldiler.

6) Erzurum’da Oltu Linyit Kömür İşletmelerinde çalışan 250 işçi, ücretlerinin ödenmemesi ve ilkel şartlarda çalıştırılmalarına karşı yürüyüş yaptı. Yağmur altında AKP binasına yürüyen işçiler, polis tarafından engellendi. Bir süre polise direnen işçiler daha sonra Oltu minibüslerinin bulunduğu Kongre Caddesi’ne yürüdü. İşçiler, aylardır ücret alamadıklarını, ilkel şartlarda madende çalıştırıldıklarını ve dönüşümlü olarak işten çıkartılacaklarını ve devlet yetkililerinden yardım istediklerini ifade ettiler.

7) Taşeronlaştırmaya ve sendikasız çalıştırmaya karşı sendika hakkı ve iş güvencesi için belediye binası önünde eyleme başlayan Konak Belediye işçileri, eylemlerinin 40. gününde bu kez de zincirleme eylemiyle seslerini duyurdular. Ört taşeron işçisi belediyenin karşısında Basmane Meydanı’ndaki metal dünya heykeline çıkarak kendilerini zincirlediler. Dünya heykeline 21.günün saldırı fotoğrafları ve “Ekmeğimiz İçin Onurumuz İçin Taşeronu Hayır” yazılı pankartı asan işçiler “Ölmek Var Dönmek Yok!” sloganını haykırdılar. Zincirleme eylemi sırasında saat 12.15’te 3 Mücadele Birliği okuru konak taşeron işçilerine destek amaçlı Basmane trafik yolunda “Konak İşçisi Yalnız Değildir/Mücadele Birliği” pankartını açarak yolu trafiğe kapattı. Yaklaşık 10 dakika yol kapalı kalırken Mücadele Birliği okurları sürekli “Konak İşçisi Yalnız Değildir”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Savaşa Savaşa Kazanacağız”, “Zafer Savaşan İşçilerin Olacak” sloganlarını attılar. Bunun ardından Müca-

dele Birliği okurları devletin kolluk güçlerince yaka paça gözaltına alındı. Gözaltına alınan 4 işçi ve 3 Mücadele Birliği okuru saat 16.45’te götürüldükleri Konak şubede serbest bırakıldılar.

8) Hakkari’nin Yüksekova ilçesinde operasyon ve tutuklamalara karşı düzenlenen yürüyüşün ardından polis göstericilere saldırdı, esnaf kepenk indirdi.

Yüksekova’da Demokratik Çözüm Çadırı’nın kurulduğu Musa Anter Parkı’nda bir araya gelen ve aralarında kurum temsilcilerinin de bulunduğu kalabalık bir grup, Hatay’da 7 gerillanın yaşamını yitirdiği operasyonu ve gözaltıları kınamak amacıyla ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti Oslo Oteli önünde barikat kuran polis göstericilere saldırdı. Göstericilerde havai fişek, taş ve molotofla polise karşılık verdi. Cumhuriyet mahallelerinde devam eden olaylarda şu ana kadar 2 kişi gözaltına alınırken, 2 kişi de gaz bombaların isabet etmesinden dolayı hafif şekilde yaralandı.

9) 12 Nisan Salı günü DTCF’de faşistler, güvenlik ve idare işbirliğiyle bir provokasyon gerçekleştirildi. Sınav için okula gelen bir faşist, yanında getirdiği ve rahatça okula soktuğu satırı sınıfta çıkartarak devrimci öğrencileri tehdit etti. 2 devrimci öğrenci bunun üzerine sınavlarına giremedi. Sınav sonrasında, faşisti devrimci öğrencilerden korumak için sınıfın önüne gelen güvenlikler, faşisten satırı alarak kaybettiler. O sırada yaşanan arbedede faşist, güvenlikler tarafından uzaklaştırıldı. Devrimci bir kadın öğrenci de kafasına gelen sandalyeden dolayı bilincini kaybetti. Güvenlikler devrimci öğrencileri dağıtmak için biber gazı kullandı ancak başarılı olamadı. Daha sonra araya öğretim görevlilerinin girmesiyle faşist, ablukadan kurtarılarak diğer faşistlerin bulunduğu arka kantine gönderildi. Devrimci öğrenciler de Ortabahçe’de toplanarak sloganlarla saat 19:30’da okuldan toplu çıkış yaptılar. Mithatpaşa ve Ziyagökalp Caddeleri trafiğe kapatılarak, Yüksel Caddesi’ne yüründü. Yürüyüş boyunca

“Dil Tarih Faşizme Mezar Olacak” ve “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız” sloganları atıldı. Trafikte araçlarında bulunan bazı sürücüler de devrimci öğrencilere kornalarına basarak ve alkışlayarak destek verdi. Yüksel Caddesi’nde yapılan basın açıklamasının ardından kitle dağıldı.

10) İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi’ndeki asistan hekim ve sağlık çalışanlarının greviden sonra Edirne’de Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi’ndeki asistan hekimler ve sağlık çalışanları iş bıraktı. Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde görev yapan asistan hekimler, fazla çalıştırıldıklarını ve döner sermayelerinin kesildiği için 11 Nisan’da şartlar iyileştirilinceye kadar iş bırakma eylemi kararı aldılar.

Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi’nde şu anda 350 asistan hekim, acil servis, acil ameliyathane ve yoğun bakım ünitelerine gerekli müdahale için 50 hekim görev yapacak diğer çalışan ise iş bıraktı. Bahçede toplanan asistan hekimler, hakları iyileştirilene kadar göreve gitmeyeceklerini belirterek sloganlarla çalışma şartlarının düzeltilmesini istiyor ve duyarlı işçi ve emekçilerden, kitle örgütlerinden destek bekliyorlar.

SENDİKA HAKKIMIZI İSTİYORUZ! TAŞERON SİSTEMİ İSTEMİYORUZ!

Bizler Konak Belediyesi Taşeron Temizlik İşçileriyiz.

25 Şubat Cuma gününden beri Konak Belediyesi'nin önünde kölelik sistemi olan "TAŞERONA HAYIR" demek için ve de bize Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan tarafından söz verilen "SENDİKA HAKKI İÇİN" geceli gündüzlü eylemdeyiz. Geceli gündüzlü Konak Belediyesi'nin önünde, soğuk havada kadın-erkek taşeron işçiler olarak onurlu ve haklı bir mücadele veriyoruz.

Biz Konak Belediyesi Taşeron Temizlik İşçileri olarak taşeronlaşmaya, sendikasız-güvencesiz kölece çalışmaya karşı birlikte mücadele ediyoruz. Tüm baskılara, tehditlere, karalamalara karşı kararlı ve onurlu bir şekilde birlikte mücadelemizi sürdürüyoruz. Seçim dönemlerinde bizlerden oy isteyenler, biz taşeron işçilerinin sendikalı-güvenceli iş talebine kulaklarını tıkıyorlar, görmezden geliyorlar. Konak Belediyesi yetkilileri derhal bu sorunu çözmelidir.

Oysa yaşamdaki bütün güzellikleri yaratan biz işçiler ol-

duğumuz halde, en kötü yaşam koşullarına da biz işçiler sahibiz. Artık biz taşeron işçileri olarak yarınlara güvencesiz, kaygıyla ve her ihalede işsiz kalma korkusuyla bakmak istemiyoruz. Bizler artık gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmadığımız bir yaşam istiyoruz. Sendikalı-güvenceli iş hakkı bizim en doğal hakkımızdır.

Buradan bütün işçi-emekçi halkımıza, gençlere, yüreği insanlıktan yana atan herkese sesleniyoruz. Sesimize ses, gücümüze güç katan. Bu hepimizin birlikte mücadelesidir. Onurlu, güvenceli, insanca yaşam hepimizin hakkı.

Sizleri Konak Belediyesi'nin önünde geceli-gündüzlü sürdürdüğümüz bu onurlu mücadelemizde bizlere destek olmaya çağırıyoruz.

**TAŞERON SİSTEMİ İSTEMİYORUZ!
SENDİKA HAKKIMIZ ENGELLENEMEZ!
YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!
Konak Belediyesi Taşeron Temizlik İşçileri**

Ankara'da Öğrencilerin Eylemi Gergin Geçti

11 Nisan Pazartesi günü internet üzerinden örgütlenen öğrenciler Sakarya Meydanı'nda tekrar eyleme geçtiler. Saat 14.30'da toplanan öğrenciler sloganlarla, döviz ve pankartlarıyla sınav sistemini, kopya skandalını, ÖSYM'yi ve cemaat dershanelerini protesto ettiler.

Polis, Sakarya Meydanı'na çıkan bütün sokak ve cadelere barikat kurarak yoğun önlemler aldı. Eylemin başından beri polisin öncülüğünde hareket eden eylem komitesi basın açıklamasından sonra kitleyi apar topar dağıtmak istedi. Polis de yaptığı anonslarla kitlenin bir an önce dağılmasını yoksa müdahale edeceklerini açıkladı. Bu çabalara rağmen dağılmayan kitle, polisi yuhaladı ve ıslıkladı.

Megafonlarla kitlenin dağılması için uyarılarına devam eden eylem komitesi, kitleye etki edememeye başladı. İnkna çabalarına devam eden eylem komitesiyle tartışmaya giren DÖB'lü öğrenciler, eylemi düzenleyenleri teşhir etmeye başladılar. Kitlenin öfkesini dindirmek için, yüzlerce öğrenciyi alalecele dağıtmaya çalışan eylem komitesinin, sürekli polisle birlikte hareket ettiği, DÖB'lü öğrenciler tarafından ifade edildi.

Uzun süre devam eden tartışmaların ardından eylem alanından ayrılan

alanından ayrılan eylem komitesi, öğrencileri bir kafeye çağırdı. Buna tepki gösteren bazı öğrenciler, bu sorunları kafelerde oturarak çözülemeyeceğini söylediler. Eylemi bitirmek isteyenler ellerindeki megafonlarla polisle karşı karşıya gelmek istemediklerini, kitlenin arasında provokatörlerin olduğunu anons etmeye başladılar. Bu sırada azalan kitleyi gören polis de barikatlarını açtı ve kitlenin bir an önce dağılmasını sağlamak istedi.

Gergin tartışmaların ardından eylem sona erdi.

Ankara DÖB

MEHMETÇİ LİSESİ'NDE YGS PROTESTOSU

Şifreli YGS sınavının ardından birçok il, ilçe ve merkezlerde protesto gösterileri, eylemler ve basın açıklamaları yapılıyor.

İstanbul'da Taksim başta olmak üzere lise ve

üniversite öğrencileri ardı ardına bu konuya ilişkin eylemler yapıyor. YGS sınavında yaşanan bu yolsuzluk öğrencilerin varolan eğitim sistemine karşı tepkilerini daha da ortaya çıkardı. Bazı eylemlerde lise ve üniversite öğrencileri birlikte yer alırken kimi bölgelerde de liseli öğrenciler YGS'yi protesto eden eylemler gerçekleştiriyorlar.

İstanbul, Sarıgazi'de bulunan Mehmetçik Lisesi öğrencileri kamuoyunda başta Tekel ve UPS işçi eylemlerine destek ziyaretleri ile tanınıyor. Hatta bu yüzden okuldan uzaklaştırılan, gözaltına alınan öğrenciler olarak da biliniyorlar. En son YGS de çıkan şifre olayından sonra 8 Nisan günü Mehmetçik Lisesi öğrencileri de okul çıkışında, bu konuya dair eylem gerçekleştirdiler.

08 Nisan günü okul bitiminde olan yürüyüş ve basın açıklaması, ders bitiminden sonra okuldan çıkarak toplanan liseliler "Yağma, Gasp, Soygun, ÖSYM Elini Emegimizden Çek – Mehmetçik Lisesi Öğrencileri" yazılı bir pankart açarak Cemevi önünden Sarıgazi Merkeze doğru yürüdüler. Yürüyüş boyunca "ÖSYM Elini Liselerden Çek", "Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim", "ÖSYM Sınavı Al Başına Çal", "Mehmetçik Lisesi Direnişin Simgesi", "Eğitim Haktır Satılmaz" vb. sloganlarla Mehmetçi Lisesi öğrencileri Kaymakamlık önüne geldiklerinde birçok polis aracı ve onlarca polisle karşılaştılar.

Burada alkış ve ıslıklarla sloganlarına devam eden öğrenciler bu polis yığınağına tepki olarak 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirerek "Gündoğdu" marşını hep bir ağızdan okudular, polis oturma eylemi öncesi öğrencileri engellemeye çalıştıysa da öğrenciler, burada basın açıklamamızı yapacağız ve gideceğiz diyerek oturdular ve marşlarını söyleyip slogan ve alkışlarla tepkilerini dile getirdikten sonra basın açıklamasını okudular.

Basın açıklamasında eğitim sistemi, sınavlarla dolu bir öğrenim süreci yaratılması eleştirilerek iktidarların bu sınav sistemindeki yolsuzlukları dile getirildi ve tüm öğrencilerin parasız, bilimsel ve anadilde eğitim hakkı olduğu vurgulanarak, Mehmetçik Lisesi öğrencileri olarak her zaman olduğu gibi mücadeleyi sürdürecekleri ifade edildi. Öğrenciler yine alkışlarına ve sloganlarına devam ederek dağıldılar.

Mehmetçik Lisesi Öğrencileri

ESKİŞEHİR'DE İŞÇİLER SOKAKTA

1 Nisan akşamı Doruk Fabrikası işçileri grevlerine yeni bir eylem daha ekleyerek eylemlerini Eskişehir sokaklarına taşıdı. Grevle Dayanışma Platformunun gerçekleştirdiği eylemde bizler de Mücadele Birliği okurları olarak yerimizi aldık. Eylem saat 17:30' da Adalar Migros önünde başladı. Eyleme çok sayıda demokratik kitle örgütü destek verdi. İşçilerin yanı sıra eylemde öğrencilerde kortejlerde yerlerini aldı. Sloganlarla ve alkışlarla başlanan yürüyüşe Eskişehir halkı da destek verdi. Yürüyüş sırasında sık sık "Hak verilmez alınır zafer grevde kazanılır", "Metal işçisi yalnız değildir", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz" sloganları atıldı.

Kitlesel yürüyüş coşkuyla Hamam Yolunda son buldu. Burada platform adına Eğitim -Sen Şube Başkanı Ali Paşa Şanlı basın açıklamasını okudu. Açıklamada metal işçilerine dayatılan şartların kabul edilemez olduğunu dile getiren Şanlı, MESS'in bu saldırılarına karşı mücadele edeceklerini ve bu mücadelede bütün emekçileri desteğe beklediklerini ilettiler.

Eylem sloganlarla ve alkışlarla son buldu.

Mücadele Birliği/Eskişehir

YURT'TAN ATILAN ÖĞRENCİLER İÇİN EYLEM

Amed Ziya Gökalp Öğrenci Yurdunda öğrenciler yurttan atılan 7 öğrenci için eylem yaptı.

Yurtta birçok defa keyfi uygulama yapan yurt yönetimine ikaz amacı taşıyan eylem kantinde toplanılıp, alkışlarla başladı. Daha sonra eylem sloganlı yürüyüşle devam etti. Bütün yurt öğrencileri hep bir ağızdan arkadaşlarının yanlarında olacaklarını ve bundan sonraki faşist uygulamalara daha sert cevap vereceklerini dile getirdiler. Bu arada yurt yönetimi korkudan olsa gerek ne yapacağını şaşırmişti. Öğrencilere dağılmaları yönünde uyarı yapan yurt yönetimi öğrencilerin uzlaşmaz tavrı karşısında çaresiz kaldı. Yurt bahçesinde uzun süre halay çekildikten sonra eylem sona erdi.

Yürüyüş esnasında "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Yaşasın Öğrenci Dayanışması, Yönetim İstifa, Atılan Arkadaşlarımız Geri Alınsın!" sloganları atıldı. Ayrıca yurt yönetimi ve ÖGB yi teşhir edici ajitasyonlar yapıldı.

Daha sonra öğrenildi ki yurt yönetimi bu kararlılık karşısında "atılan arkadaşların geri alınacağı" 'sözünü' vermiş.

Öğrenciler hep bir ağızdan herkese haykırdılar: "Bundan sonra yaşam alanımıza faşist ve keyfi uygulamalarla müdahale edilirse bunun hesabını sorarız!"

Baskılar Bizi Yıldırılmaz!

Amed'den DÖB'lü Bir Öğrenci

ÖĞRENCİLER YIKIMI ENGELLEDİ

Tunceli Atatürk Lisesi öğrencileri spor salonlarının yıkılmaması için eylem yaptı. Okul bahçesinde bir araya gelen öğrenciler, "Direne Direne Kazanacağız", "Eğitim Hakkımız Engellenemez" şeklinde sloganlar attı. Eylem sonrası yıkım durduruldu.

Dersim'de spor salonlarının yıkılmasına karşı çıkan Tunceli Atatürk Lisesi öğrencileri, eylem yaptı.

İl Millî Eğitim Müdürü Haydar Yurdakul'un eylem alanına gelmesini isteyen öğrenciler, yıkımın bir an önce durdurulmasını talep etti.

Eylem devam ederken öğrencileri telefon ile arayan İl Millî Eğitim Müdürü Yurdakul, yıkım kararının iptal edildiğini bildirdi. Öğrenciler, zaferlerini sloganlarla kutladı.

BEYAZIT'TA 16 MART ANMASI

16 Mart 1978'de Beyazıt'ta katledilen 7 devrimci öğrenci unutulmadı.

16 Mart günü Sirkeci'de saat 12.00'da toplanan devrimci demokrat öğrenciler (Beyazıt Gazetesi, Devrimci Hareket, DÖB, Ekim Gençliği, Genç-Sen, Gençlik Cephesi, Gençlik Muhalefeti, Kaldıraç, ÖEP, Öğrenci Kolektifleri, SGD, TÜM-İGD), yürüyüşün başlayacağı yer olan Laleli Tramvay Durağı'na geldiler ve Edebiyat Fakültesinden çıkacak olan öğrencilerle buluşmak için Fakülte önüne yürüdüler.

Burada öğrenciler, ellerinde "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "16 Martı Unutmadık Unutturmayacağız", "Halepçe'yi Unutmadık Unutturmayacağız" dövizleri ve ölenlerin resimleri, isimlerini taşıyarak fakülteden çıkacak arkadaşlarını beklediler.

Saat 13.00'da yeni katılımlarla büyüyen kitle, Edebiyat Fakültesi önünden Beyazıt Meydanı'na doğru yürüyüşü geçti ve yapılan katliamı "Beyazıt Faşizme Mezar Olacak", "16 Martı Unutma Unutturma", "En Halepçe Jibın Nakin" sloganları atarak protesto ettiler. Katliamda ölenlerin ismi okunarak "yaşıyor" sloganı atıldı.

Yolu trafiğe kapatarak yürüyen kitle, Beyazıt Meydanı'na Beyazıt Marşını söyleyerek girdi. Bu sırada 16 Mart anmasına desteğe gelen Ontex işçileri de sloganlarla meydana kitleyi karşıladı. "İşçi Gençlik El Ele Mücadeleye" sloganı atıldı. Ana kapıya doğru yürüyen

kitle burada Merkez kampüsten çıkanları bekledi. Bir süre sonra çıkan öğrencilerle beraber basın açıklaması okunmaya geçildi. Okunan basın açıklamasında "16 Mart'ın hesabı sorulana dek mücadelemiz devam e-

decektir. Tüm kurumları ile birlikte bu köhne düzeni tarihin çöplüğüne yollayacağız, sosyalizmi kuracağız" denildi.

16 Mart sadece Beyazıt'ta yaşanan katliamın adı değil. 1988'de Halepçe de kimyasal gazlarla Kürt halkından binlerce insan katledildi. Açıklamada bu katliama da değinen devrimci demokrat öğrenciler "...yine 16 Mart'ta katiller binlerce insanı kadın, erkek, genç, yaşlı demeden Irak'ta, Halepçe'de hedef aldılar. Amerikancı rejimin uşakları binlerce Kürdü kimyasal silahlarla katlettiler. Hala yeni doğan çocukları sakat kalmaya hatta canlarından olmaya devam ediyor" denildi.

Açıklama sürerken bir grup CHP'li bayraklarıyla eyleme katılmak istedi. Ama devrimci öğrenciler tarafından bu engellendi.

Açıklamadan sonra öğrenciler katliamın yapıldığı yer olan Eczacılar Fakültesi önüne yüründü. Eczacılar Fakültesi önüne karanfiller bırakıldı. Katliamda ölen devrimci öğrenciler için saygı duruşunda bulunduktan sonra, burada kısa bir anma programı yapıldı. Anma programında Grup Adalılar marşları söylendi. Çav Bella marşı bütün kitle tarafından beraber söylendi. Burada Ontex işçileri de kısaca konuşarak, devrimci gençliğin yanında olduğunu belirttiler.

Eylem, Ontex işçilerine yapılan saldırıyı protesto için valiliğin önünde yapılacak basın açıklamasına çağrıdan sonra sona erdi.

Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek

İstanbul/Devrimci Öğrenci Birliği

ANKARA'DA 16 MART ANMASI

Ankara'da 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamları yapılan etkinlik, yürüyüş ve basın açıklamalarıyla anıldı. Sabah saatlerinde çeşitli üniversitelerden gelen devrimci demokrat ve yurtsever öğrenciler Cebeci Kampüsü'ne girmeye başladı.

Ancak kampüs girişlerinde güvenlik önlemlerini sıkılaştıran özel güvenlikler Ankara Üniversitesi'ne bağlı diğer kampüslerde okuyan öğrencileri dahi kampüse alamayacaklarını söylediler. Bunun üzerine içerde toplanmaya başlayan devrimci öğrenciler arkadaşlarını özel güvenlik duvarını zorlayarak içeri almaya başladılar. Sık sık yaşanan arbedeler sonucunda müdahale edemez duruma gelen özel güvenlikler kimlik göstermeyen öğrencilere seslerini çıkaramadılar. Bu sırada dışarıda da çevik kuvvet ekipleri yoğun şekilde yerlerini almışlardı.

Öğle saatlerinde Siyasal Bilgiler Fakültesi kantininde müzik dinletisiyle başlayan etkinlik öğrencilerin hep bir ağızdan şarkı ve marşlar okumasıyla devam etti. Sonrasında 16 Mart Beyazıt ile Halepçe Katliamlarına ve son dönemdeki öğrenci eylemliliklerine yer verilen bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Sinevizyon gösteriminin ve okunan bir metnin bitmesinin ardından öğrenciler sloganlar eşliğinde Eğitim Bilimleri Fakültesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Birkaç gün önce SBF kantininde ortak bir şekilde hazırlanan ve üzerinde "16 Mart'ı Unutma Unutturma" yazan pankart ile Beyazıt'ta katledilen 7 öğrencinin fotoğrafları kortejin önünde taşındı. EBF'nin önünden Cebeci kampüs girişine doğru yürüyüşe geçen öğrenciler hep bir ağızdan Beyazıt Marşı'nı ve Çav Bella'yı söylediler.

Kampüs girişinde yapılan basın açıklamasının ardından eylem sonlandırıldı. Eylemi Ankara Gençlik Derneği, DGH, DPG, DÖB, DYG, Ekim Gençliği, Kaldıraç, Kızıl Hareket, Öğrenci Kolektifleri, Tüm-İGD, ÖGD ve YDG örgütledi.

Öğlen yapılan bu eylemin ardından akşam saatlerinde de Sakarya Meydanı'nda toplanan birçok devrimci ve ilerici siyasi yapı "Beyazıt Katliamı Sorulacak Hesabımızdır - Katil Devlet Hesap Verecek" yazılı ozalit eşliğinde Yüksel Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Devrimci Öğrenci Birliği'nin de destek verdiği yürüyüş esnasında Ziya Gökalp Caddesi üzerinde polis barikatıyla karşılaşıldı. Polis barikatının çekilmesiyle birlikte devam eden yürüyüş Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasıyla bitirildi.

Ankara Devrimci Öğrenci Birliği

DİL TARİH'TE NEWROZ ATEŞİ YAKILDI

17 Mart Perşembe Günü Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde devrimci demokrat ve yurtsever öğrenciler isyan ateşini yakarak Newroz'u coşkuyla kutladılar.

Sabah saatlerinde ÖGB'lerin yoğun güvenlik önlemleri alması, davul ve zurnanın okula girmesini engellemeye çalışmasına rağmen, öğrenciler tarafından davulcu ve zurnacının içeri girmesi sağlandı. "Biji Newroz - Yaşasın Newroz" yazılı pankartın okul duvarına asılması alkışlar ve sloganlarla karşılandı. Bunun ardından okunan açıklamada Kawa'nın çocuklarının isyan ateşini daha da büyüteceği vurgulandı. Daha sonra orta bahçede büyük bir Newroz ateşi yakıldı. Öğrenciler yakılan ateşin üzerinden atlayarak saatlerce halay çektiler.

DÖB, Ekim Gençliği, DYG, DGH, Ankara Anarşi İnsiyatifi, Dev Genç Birliği ve Söz Dergisinin örgütlediği etkinliğe 400 aşkın öğrenci katıldı. Ankara Gençlik Derneği de eyleme destek verdi.

Ankara / Devrimci Öğrenci Birliği

AMED'DE NEWROZ

Newroz Piroz Be! Halkların sömürüye ve zulme karşı başkaldırı günü olan Newroz kutlu olsun!

Newroz'un tüm halklar için anlamı farklıdır. Birçok bölgede neşeyle baharın ve bereketin gelişi olarak kutlanan Newroz, Kürdistan'da başkaldırıya ve özgürlüğe yürüyüşün sembolü olarak yer bulmuştur. Kürt Halkının zihninde yıllardır isyanın özgürlük için başkaldırının günü olarak yer etmiştir.

Bunun bir örneği de bu yılki Newroz'da Amed'de yaşandı. 20 Mart günü sabah erken saatlerden itibaren Newroz Meydanı'nda coşkulu bir kalabalık toplanmaya başladı. Mitinge ölümsüzlüğe uğurlanan devrim savaşçıları için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başlandı. Kürt halkının ödediği bedellerin ve artık bu mücadelede sona yaklaşıldığının anlatıldığı konuşmaların ardından program müzik ve halaylarla devam etti. Kürt halkının verdiği zorlu mücadelenin anlatıldığı sinevizyon gösterimi ara ara kitleye izletildi. Özellikle Gerilla ordusunun tanıtıldığı bölüm kitle tarafından pür dikkat izlendi. Daha sonra Demirci Kawa'nın zalim Dehaq'a karşı yaktığı Newroz ateşi sloganlar eşliğinde yakıldı.

Yapılacak olan "barış" yürüyüşünden dolayı Newroz programı saat 12:30 da bitirildi. Bu durum Newroz'a katılan kitle arasında şaşkınlığa yol açtı. Newroz'un Kürdistan'da taşıdığı anlam bu yürüyüş esnasında kendini gösterdi. Koşuyolu Parkına gelindiğinde Kürdistanlı gençlerle polis arasında çatışma çıktı. Yoğun olarak havai fişek ve taş kullanan gençlere karşı polis kendini gaz bombasıyla savunmaya çalıştı.

Yaşanan çatışmalardan sonra eylem sona erdi. "Onurlu bir yaşam için ya özgürlük ya özgürlük" sloganı ile düzenlenen mitingde asılan "Gele Kurd wé bi Şoresé Azad Bibe!- Mücadele Birliği/ (Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek!- Mücadele Birliği) yazılı pankart dikkat çekti.

Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm

AMED/ Mücadele Birliği

AMED'DEN

TUTSAK DÜŞEN DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERE...

Sizleri Newroz'un ateşiyle selamlıyorum Yoldaşlar. . .
Kürdistanlı çocukların sıcak gülümseyişiyle. . .
İsyan ateşiyle. . . Başkaldırıyla. . .
yoldaşlar nasılsınız umarım iyisinizdir. Biz çok iyiyiz.

21 Mart yaklaşıyor. Burada yoğun bir çalışma var. Doğa bile
Newroz'a (başkaldırıya) hazırlanıyor. Her taraf yemyeşil burada.
Etrafta güzel kokular. Kuşlar cıvı cıvı gelecek dirilişin habercisi
gibi her şey.

Artık; Newrozu selamlamanın vakti geldi. Ezilen halkların
isyânının. Artık Demirci Kawa olmanın. Yanmanın ve yanarken
yakmanın kendisiyle beraber sömürüyü ve zulmü. Halkların bilin-
cinde kor olmanın. Artık kabuğundan çıkmanın. Yani yeraltı vol-
kanının patlama zamanı geldi. Geldi dostlar. Kendinize iyi bakın.
NEWROZ PİROZ BE!

***

Merhaba Yoldaşlar;

Girmiş olduğunuz onurlu mücadelede bu tür engellerle karşı-
laşmanız olağandır. Bu engeller devrime olan inancımızı sarsma-
malıdır. Kendinizi sakın yalnız hissetmeyin, tüm yüreğimle sizi
desteklediğimi ve yanınızda olacağımı belirtmek istiyorum. SEV-
GİYLE KALIN. . .

“Çok uzaklardan geliyoruz çok uzaklardan

Ve artık saçlarımızı tutuşturarak

Gecenin evinde çıkaracağız

Çocuklarımızın başlarıyla kıracağız

Karanlık camlarını

Ve bizden sonra gelenler

Demir parmaklıklardan değil,

Asma bahçelerinden seyredecek

Bahar gecelerini, yaz akşamlarını. . .”

Nazım Hikmet

Amed'den Bir Yoldaş

***

17 yaşında darağacında Denizleri yaşatacağının bilincinde, ol-
gunlukla ölümü karşılamış Erdal'ın “Buna rağmen korkuya, yılmaya,
karamsarlığa kapılmıyorum ve devrimci olduğum, mücadeleye
katıldığım için onur duyuyorum” sözlerini anımsayın. Korkmayın,
yılmayın. Katillerin sorguları sizi, bizi, mücadelemizi sindireme-

yecek. Her devletin en büyük politikası gençliği bastırabilmekken
bugün farklı dille, farklı dinle, ırkla biz binlerce genç iş, emek, öz-
gürlük diye haykırabilmeliyiz.

Sizler bunu yaptığı için bedel ödetilen kardeşlerim, hepimizle
gurur duyuyorum. Bizi susturamayacak, mücadelemizi devrime u-
laştırmamıza engel olamayacaklar. Bu bozuk düzeni birlikte yıka-
cağız. Ortak mücadeleyle sömürsüz bir dünya kuracağız. Benim
inandığım savunduğum tek şey bu. Siz de inanın. VE ASLA VAZ-
GEÇMEYİN. . .

Diyarbakır'dan Devrimci Selamlar

***

Yarını yaratmanın sevdası bu

Doğan günü muştulamanın

Baharın ilk müjdesini vermenin

sevdanın onurunun muradı olmanın

Sevdası bu.

Kan ve barut kokuları içinde yürüyerek

Yarına ulaşmanın sevdası

Hedefe varmak için halaya durup

En önde ileri atılıp ölümü göğüslemek

Güneşi karşılama

Bir tufan olup karışmak o sele

Al kanlarıyla varmak oraya

Acıyı hüznü sevince boğarak

Ulaşmak o güne Murat olmak. . .

-Yoldaşlar gücümüze ve zafere güveniyoruz.

SEVGİYLE, UMUTLA KALIN. . .

AMED'DEN BİR YOLDAŞ

***

Mücadeleye katılmış, haklarını arayan ve düşünceleri yüzün-
den haksız yere suçlanan bütün arkadaşlara selamlar. . . Baskılar
bizi yıldırmasın. . Çünkü sizin cesaretinizden ve devrimci ruhu-
nuzdan etkilenen binlerce yoldaş sizi yalnız bırakmayacaktır.
Kendinize iyi bakın. . XERPET'TEN HEPİNİZE SELAMLAR. .

“Sırada ki başladı işe
bitirdi işi. . .

Başlarken avaz avaz
bağırmadı. . .

Bitirdi ve:

Gelin seyredin, diye

Dört yanı çağırmadı. . .

O milyonların milyonda biridir.

O bir sıra neferidir.

Onun için; başlayan, biten

Başlayan iş var;

Sorgu soruş yok. . .

Gidiş var, DURUŞ YOK. . .”

***

Merhaba dostlar. Başınıza gelenler sınıfsız, sömürsüz, savaş-
sız bir dünya amacı güden, bu denizin bir damlası olan her insanın
başına gelebilmesi muhtemel olaylardır. Olağan karşılamalı ve mü-
cadeleyi yükseltmelidir.

SELAMLAR. . .

ANKARA'DA FAŞİST SALDIRI

13 Nisan Çarşamba günü Ankara ay- rı noktalarda gelişen çeşitli faşist saldırı- ra sahne oldu. Gün boyu yaşanan saldırılarda ve çıkan çatışmalarda çok sayı- da kişi gözaltına alındı ve yaralandı. Polis, gözaltına alınanlara işkence yaptı.

Önceki gün DTCF'de yaşanan olay- lardan sonra çarşamba günü toplu bir şe- kilde gelen faşistler yanında getirdikleri satır ve döner bıçaklarıyla Ankara Üniver- sitesi Dışkapı Yerleşkesi'nin önünde bek- lemeye başladılar. Geçtiğimiz haftalarda da Dışkapı'da devrimci öğrencileri yarala- yan faşistler, diğer devrimci öğrencilerin de arkadaşlarına destek olmak için toplu- nu gelmesiyle bu sefer yerleşke önünden ayrılmak zorunda kaldılar.

Dışkapı Yerleşkesi'nin ardından öğle saatlerinde bu sefer DTCF'ye gelen 150 kişilik faşist kitle, okulun kapılarını zorla- yarak içeri girmek ve devrimci öğrencile- re saldırmak istedi. Akşam saatleri olması sebebiyle okulda çok az sayıda ve hazırlık- sız yakalanan devrimci öğrenciler diğer kampüs ve üniversitelerden destek istedil- er. Faşistler de ara sokaklara çeşitli grup- lar halinde dağılarak devrimcilere pusu kurmak istedi. Bunun üzere yarım saat i- çinde DTCF önüne gelenlerle, DTCF'den çıkan kitle kampüs önünde buluştu. Yak- laşık 500 kişilik anti-faşist kitle "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" ve "Dil Tarih

Faşizme Mezar Olacak" sloganlarıyla yü- rüdü.

Mithatpaşa Caddesi trafiğe kapatıla- rak yüründü. Caddenin üst tarafına az sayı- da çevik kuvvet barikat kurmak istedi. Bunun üzerine kitle barikata yüklenerek polise taş sopalarla karşılık verdi. Az sayı- da kalan polis, kalkanlarının arkasında sa- vunmaya geçerek kendilerini korumaya çalıştı. Bir polis bu esnada yaralandı. Öğ- renciler, Mithatpaşa Caddesi'nden Sakarya'ya geçtiler. Çok sayıda çevik kuvvet Sakarya Meydanı'nı abluka altına alarak öğrencilerin üzerine koşmaya başladı. Ara sokaktan Ziya Gökalp Caddesi'ne çıkan öğrencilerin bir kısmı farklı yönlere dağıldı. Kitlenin büyük bir kısmı ise buradan da bir ara sokağa çekilerek Yüksel Cadde- si'ne yöneldi. Bu esnada Sevil Kalem ve Alınteri Gazetesi Muhabiri Nur Yılmaz gözaltına alındı. Öğrenciler, Yüksel Cadde- si'nde yaşanan faşist saldırıları ve olay- ları teşhir eden konuşmalar yaptılar.

Bir süre sonra gözaltına alınanların hala Ziya Gökalp Caddesi üzerindeki polis otobüslerinde işkence yapılarak tutulduğunun haberi geldi. Bunun üzerine hiç vakit kaybetmeden öğrenciler "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "İşkenceci Polis Hesap Verecek" sloganlarıyla Karanfil Sokak üzerinden Ziya Gökalp Caddesi'ne yönel- di ve Ziya Gökalp girişinde çok sayıda çe-

vik kuvvetin oluşturduğu güçlü bir barikat ile karşılaştılar. Öğrencilerin etrafını saran polislerin amiriyle öğrenciler arasında bu esnada çeşitli diyaloglar yaşandı. Devrim- ci öğrenciler polisin işkenceci yüzünü teş- hir ettiler, daha sonra ise açık tek istikamet olan metro istasyonunun alt geçidine indil- er. Sloganlarla yürüyen kitlenin peşinden çevik kuvvet de ilerlemeye başladı.

İzmir Caddesi'nden çıkarak Atatürk Bulvarı üzerinden Sakarya Meydanı'na geçen devrimciler, burada ne yapacakları- na karar vereceklerken sivil polislerin ka- meralarla gizlice çekim yapmaya çalıştığı fark edildi. Ani bir şekilde sivil polislerin üzerine koşmaya başlayan öğrencilerden sivil polisler koşarak kaçmaya çalıştı. Bi- raz uzaklaştıklarında ise diğer sivil polis- lerin de o bölgede olmalarının verdiği cesaretle bir sivil polis, devrimci bir öğren- cinin üzerine atlayarak düşürdü ve gözaltı- na almaya çalıştı. Bu sırada diğer devrimci öğrenciler de sivil polise müdahale ettiler. Yerde kısa süren boğuşmanın ardından öğ- renciler gözaltı vermeden sivil polisleri u- zaklaştırıp geri çekildiler.

Çok kısa bir süre sonra çevik kuvvet tekrar Sakarya Meydanı'nı ablukaya alma- ya başladı. Bunun üzerine az sayıda kalan kitle dağılarak Yüksel Caddesi'nde toplan- maya karar verdi. Dakikalar sonra Yüksel Caddesi'nde tekrar toplanan öğrenciler beklemeye koyuldu. Bekleme sürerken yaklaşık 10 öğrencinin çeşitli kafelerden "polise saldırdıkları gerekçesiyle" toplan- rak gözaltına alındığının bilgisi geldi. Öğ- renciler akşam Yüksel Caddesi'nde beklemeye devam ettiler.

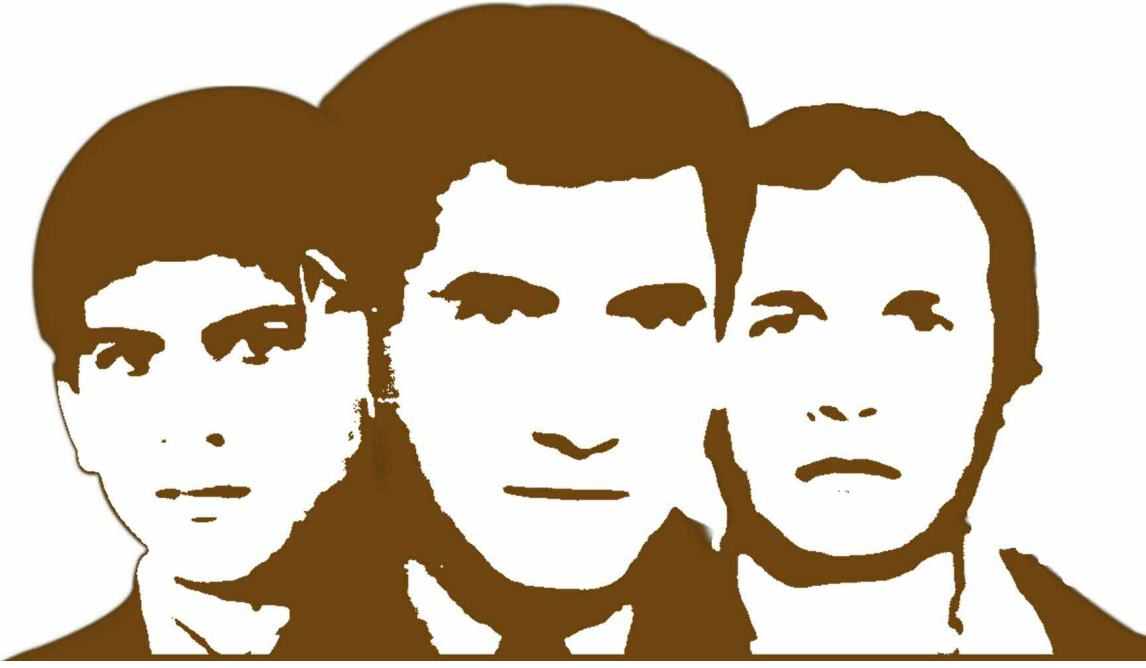
Gece saatlerinde ise Yüksel Cadde- si'nde yapılan basın açıklamasından ayrıla- rak evine giden 2 yurtsever öğrenciye faşistler pusu kurdular. Beyaz bir araçla ta- kip edildiği öğrenilen yurtsever öğrencile- re faşistler kesici aletlerle saldırdılar. Ankara'da Kurdi-Der'de öğretmenlik ya- pan, Hacettepe Üniversitesi Tarih Bölümü öğrencisi olan Önder Bayındır ve İstanbul Üniversitesi öğrencisi Deniz Önen havaya ateş açılarak tehdit edildi ve bıçaklarla a- ğır şekilde yaralandı. Deniz Önen Numune Hastanesi'nin Acil Servisi'ne, Önder Ba- yındır ise Ulucanlar Hastanesi'ne kaldırıldı. Deniz Önen adlı öğrencinin sağlık durumu ciddiyetini koruyor.

Ankara / Devrimci Öğrenci Birliği

ADLARI ONUR

ADLARI ADIMIZ

Bu topraklar nice kanlı isyanlara tanık oldu. Emegini, alınterini sömürmek istemeyen ve boynunda taşıdığı ağır boyunduruğun zulmüne isyan eden emekçi güçler, nice can ve kan bedeli ödedi. As ya toplumlarından getirdiği güçlü devlet geleneğiyle bu toprakların egemenleri, nice besili atlarını sürdürdüler isyan edenlerin üzerlerine. Zulüm nasıl dolaştıysa karış karış isyan da peşinden dolaştı bu topraklarda. Şeyh Bedrettin'ler, Pir Sultan'lar, Baba İshak ve Köroğlu'lar, başarısız isyanların ilk çakan kıvılcımları oldular. Cüretleri ve yürekleriyle patladılar zulmün üzerine. Ama Asya toplumlarına özgü güçlü devlet, büyük despotluk ve halk topluluklarının bir araya gelip örgütlenmesini engelleyen küçük meta üretimi, bu yüreklerde patlayan kıvılcımları, başarılı isyanlara taşımaya izin vermedi. Ve bu despotluk ve bu güçsüzlük içinde, cüretli kahramanlıkların destanları kaldı başarısız isyanlardan geriye. Bir de; derisi yüzülenlerin, asılanların darağaçlarının kara gölgeleri... Ve bir de yenilen cüretli kahraman yüreklere düşen sessiz çığlıkları. Ama türkü oldu bu çığlıklar, ağıt oldu kara gölgeler; destanlar bu cüretli yürekleri andı, geleceğe miras kalsın diye. Şiirler onları yazdı, zulmün olduğu her yere umudu taşısin diye.

Ve işte; tarihin son kanlı kavgasına tanık olan yine aynı topraklar, yüzyılların kahramanlık destanlarını, başkaldırıya adanmış nice soluğun haykırışını, türküleriyle, şiirleriyle ve tüm gelenekleriyle, modern dünyanın en devrimci sınıfına; proletaryaya sunuyor. Emekçi halklarımızın, bu başarısız isyanlarda yücelttiği tüm değerler nice ev-

ladını bu emek kavgasında sonsuzluğa uğurlamış bir toplumun yarattığı tüm gelenekler şimdi son kanlı kavganın, sosyal kurtuluşun başını çeken işçi sınıfında yeniden hayat buluyor, canlanıyor. Nice başarısız isyanın yüce gönüllü yiğitleri, bugünü geleceğe taşıyan tek sınıf proletaryadır. Yenilgilerinden dersler çıkarmasını bilen, başarısız isyanların anılarını kazanmak için silaha dönüştürendir. Küçük burjuva her başarısızlığın sonunda "Bir daha nasıl isyan etmemeli" diye düşünür. Proletarya ise "gelecekteki isyanlarımda, bugünün yenilgisi bana nasıl yardımcı olur?" diye düşünür. Proletarya, bu topraklardan aldığı yürek ve cüretin yanına bilinci de eklemiştir. Ve on yılların ötesinden gelen savaşçıların anılarından hala büyük bir güç ve moral almaya devam ediyorsa mücadele azim ve kararlılığını keskinleştiriyorsa bu anılar en çok burjuvaziyi korkutuyorsa; mezar taşlarından bile korkuyorsa burjuvazi, bu kavganın zaferi mutlaka proletaryanın olacak demektir.

Bundan 25 yıl önce, mücadeleciler çizgisi yeni belirmeye başladığı dönemlerde, proletarya ilk dersini küçük burjuva katmanlardan almıştı. Ama bu ders, can bedeli pahasına bilince kazandı. Bu genç önderler, küçük burjuva katmanlardan gelmişti ve proletaryanın varlığını ifade ettiği her yerde olduğu gibi bu mücadelenin teorisini yapmak teorisini daha yakın olan küçük burjuva aydınlara düşmüştü. Ama bu teoriyi bu genç önderlere veren gene işçi sınıfının kendisiydi. Gençliği grev çadırlarında, miting ve direnişlerde eğiten proletaryaydı; toprak işgallerinde onlara devrimci önseziyi veren

de köylülerdi. Bu anlamıyla THKO ve THKP-C önderleri, her ne kadar küçük burjuva katmanlardan çıktılarsa da proleter bir öz taşıyorlardı. Sınıf savaşımının gelinen aşamasında, proletaryanın önünü açtılar; sınıf savaşımından en temel sorunları, illegal örgütlenmeyi, devrimci zoru ve bu araçlar olmadan devrimin kazanılamayacağını gösterdiler, kanıtladılar. Belki söylenecek daha çok sözleri vardı ama yarım kaldı. Ne söyledilerse, yürek ve cüretleriyle söylediler. Ve bu yüzden emekçiler arasında yankı buldu haykırışları. Bu yürek, bu cüret olmasaydı, emekçilerin bilinçlerine kazınamayacaklardı. Varsın, kendi yoldaşlarından birçoğu onların arkasından "küçük burjuva maceracıları" suçlamasını yapsın. Proletarya, parlamenter yollarda boğulan maceracıları 6 Mayıs'la birlikte darağaçlarının gölgesine çoktan gömmüştü.

6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz, Yusuf ve Hüseyin'den tam on yıl sonra 13 Mart 1982'de Buca'da Seyit, İbrahim ve Necati yoldaşların idamı, proletaryanın mücadelesinin gelişiminde çok önemli bir aşamayı ifade ediyordu. Onlar, Türkiye ve Kürdistan'da idam edilen ilk öncü işçiler, on yılda proleter bilincin gelişimini özetlediler. Bir zamanlar kendilerine önderlik eden üç küçük burjuva katmanlardan gelen ölümsüz devrimcilerin anısıyla, bu kez proletaryanın kendisi aynı kararlılığı aynı cüret, yürek ve bilinci taşıdı darağaçlarına. Aradan geçen on yıl, işçi sınıfının kendi mücadelesinde önderliği küçük burjuva katmanlardan aldığı, kendi içinde ölümsüz önderler çıkaracak denli bilincini geliştirdiğinin kanıtı oldu. Bu, devrim mücadelesinde çok önemli bir aşamadır. İşçi sınıfı kendi kavgasının başına geçmediği sürece, sosyal kurtuluş bir hayal olacaktır. Ve işçi sınıfının kurtuluşu ancak kendi eseri olabilir. 13 Mart 1982'de idam edilen üç işçi yoldaşımız, işte en çok bu yönüyle anılmaya değerdir. Onlar, partimizin yarattığı ve yaratacağı bütün değerlerin esin kaynağı olmaya devam ediyorlar.

Seyit Konuk: 1958'de Tokat'ta doğdu ve daha henüz çok genç yaşta mücadeleye atıldı. Genç yaşına rağmen Tariş fabrikalarında çalıştığı dönemde tüm işçilerin saygısını kazanmış ve bilinçli bir sınıf önderi olmuştu. Ünlü Tariş barikatlarının ve direnişlerinin komünist savaşçısı ve önderlerinden biriydi o. Grev çadırlarına saldıran faşistlere karşı savaşırken yoldaşı Nusret Korkmaz'ı ölümsüzlüğe uğurlamış, kendisi de yaralanmıştı.

İbrahim Ethem Coşkun: 1959 Antep

doğumluydu. O da Seyit yoldaşı gibi oldukça genç, hatta çocuk denebilecek bir yaşta devrimci mücadelenin içine girmişti. Dokuma tezgahlarının genç çırağı İbrahim Ethem, dokuma işçilerinin sendikal örgütü olan İplik-İş'in örgütlenme faaliyetlerinde aktif olarak yer almıştı. Daha sonraları İzmir Birleşik Maden-İş'in şube başkanlığını yürütmüştür.

Necati Vardar: 1960 İzmir doğumlu yoldaşımız diğerleri gibi bir işçi idi ve sendikal çalışmalar içinde komünist bir pratik yürütüyordu.

Evet, üçü de proleterdi, her üçü de komünistti, TKEP üyesiydiler. İşçi sınıfı mücadelesinin en önünde yürüdüler. 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü, üç işçi önderini darağacında katlederken, proletaryanın kendi mücadelesini ölüm pahasına sahiplendiğini kanıtlamış oluyordu. Darağacında öldürmek istediği işte, proleter bilincin geldiği bir aşamaydı.

13 Mart Savaşçıları, sadece, darağaçlarında katledilmeleriyle anmak yanlıştır. Onları anmak demek, yaşamlarında verdikleri mücadeleyi kavramak ve günümüze dersler taşımak demektir.

Seyit, İbrahim Ethem ve Necati yoldaşlar, sendikal faaliyet içerisinde sınıf pratiklerini geliştirmişlerdi. Fakat kendilerini bu alanla sınırlandırmadılar. Çünkü sınıf bilinçli bir işçi önderi olmak, burjuvaziyle bütün politik ve ideolojik bağların kesilmesi ve burjuvaziye tamamen güvensizlik temelinde örgütlenmek demektir. Bu ise, Türkiye ve Kürdistan'ın politik koşullarında illegal örgütlenmek anlamına geliyordu. Tamamen yasadışı temellerde oluşturulan TKEP'in ilk kadrolarını oluşturdu. Çünkü bu bilinci 6 Mayıs şafağında idam edilen üç ölümsüz devrimcinin açtığı yolda yürüyerek elde etmişlerdi. Tıpkı onlar gibi, bütünüyle burjuva politik koşullardan bağımsız illegal örgütlenmeyi temel almışlardı. Fakat onları aşmış, İplik İş, Birleşik Maden-İş sendikalarında başarılı yöneticilikler yapmış, fakat proletaryanın yasadışı komünist örgütlenmesi TKEP yönlendiriciliğinde faaliyet yürütmüşlerdi.

Öte yandan, 13 Mart Savaşçıları Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da birleşik devrimin ancak zora dayalı olarak gerçekleştirilebileceğinin bilincini temsil ediyorlardı. Proletarya bunu, kendi sınıf mücadelesinden ve ölümsüz önderlerinin yürüdüğü yoldan öğrenmişti. Burjuva demokrasisinin hiçbir zaman yaşanmadığı, devletin faşistleştirildiği, tekellerin egemenliğini militarizme ve bürokrasiye dayandırdığı toplumlarda, parlamenter mücadele biçimlerinin bir budalalık olduğu çok açıktı. TİP deneyimi ve bu partiye rağmen bütün devrimci işçi hareketinin parlamento dışı yollardan örgütlendiği bir ortamda, proletarya devrimci zor araçlarını gün geçtikçe

daha fazla sahiplendi.

13 Mart Savaşçıları, sendikal çalışmalarını Hiçbir zaman tek çalışma biçimi olarak görmediler. Devrimin ancak politik zor ve silahlı mücadele aracılığıyla zafere ulaşacağının bilinciyle savaş birlikleri örgütlenmesine giriştiler. Söz konusu dönem, Türkiye ve Kürdistan'da iç savaşın devlet tarafından örgütlenildiği ve temel olarak sivil faşistlerce yürütüldüğü yıllardı. 1 Mayıs '77 katliamı, Maraş ve Sivas katliamları, faşist devletin ve sivil uzantılarının emekçi halklara karşı giriştiği savaşın dönüm noktaları oldular. Ve bu faşist terör tek bir dilden anlardı: Devrimci zor. Başlatılan iç savaşta emekçiler, zafer kazanmak için hazırlanmalı ve her yerde, burjuva iç savaşın yürütücüsü MHP'li faşistleri temizlemeliydi. Proletarya başta kendisine yönelen savaşta, emekçilerin öncülüğüne girişmeliydi.

Söz konusu, bir savaş olunca, hak alma temelinde mücadelenin yerini, hiçbir hakkın tanınmadığı hiçbir yasanın sınırlamadığı top tüfek siyaseti alır. Komünist bilinçli işçiler, bu temel gerçekler ışığında, salt sendikal mücadele alanında kalınmayacağını kavradılar. Partinin onlara verdiği görevi kabul edip, MHP İzmir örgütünün iki yöneticisini ölümle cezalandırırken tereddüt etmediler. Leninist gerillanın ilklerinden oldular. Ve nasıl yaşadılarsa öyle yürüdüler ölümün üzerine 12 Eylül'ün faşist mahkemeleri karşısında: "Evet, biz komünistiz, TKEP'in üyeleriyiz." dediler. Tıpkı bir proleter gibi, "Kurtuluş yok tek başına" diyerek, cezalandırma eylemlerini üçü birden üstlendiler. Üçü de "ben yaptım" dedi. Sadece birinin eylemi üstlenerek, diğerlerinin idamdan kurtulması olanaktı. Ama hiç biri, diğerinin idamı pahasına, bu yola girmedi. Ne yaptılarsa, faşist mahkemede hepsini haykırdılar. Öylesine bir sınıf kını ile donanmışlardı ki: karar mahkemesinde alacakları cezanın ağırlığını hiçe sayarak, 1 Mayıs gününe denk gelen duruşmada, 1

Mayıs kutlaması yaptılar. "Bugün, dediler duruşma olmaz. Çünkü bugün dünya proletaryasının mücadele günüdür. Herkesi bugünün anısına saygı duruşuna çağırıyoruz." Bu proleter yürek, bu cüret burjuvazinin suratında öyle bir patladı ki aynı gün her üç komüniste de idam hükmü verildi.

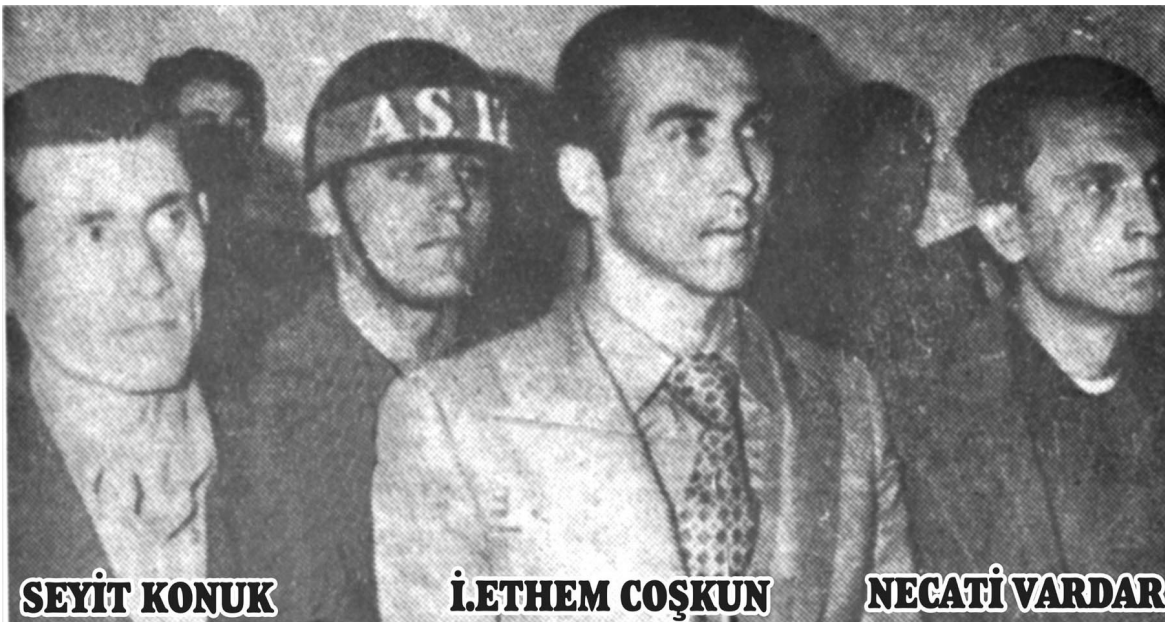
Aman dilemediler, geri düşmediler. Üçü de dimdik üçü de zulmün duvarlarını yıkan haykırışlarla çıktılar sonsuz yolculuklarına, "İdamlar Bizleri Yıldırılmaz!.. Bir Gider Bin Geliriz!.. Yaşasın TKEP, Kahrolsun Faşist Cunta!" ardı ardına yankılandı cezaevi avlusunda, karanlık hücrelerin kör pencerelerinde. Ve yoldaş yürekler, dost yürekler, ölümüne savunulan bir yaşama yollanan bu son selamları, ayakta dinledi...

Onlar ölmediler yok

Ateş fitilleri gibi

Dimdik ayakta

Yürek, cüret ve bilinç, artık bu topraklarda komünist faaliyetin özeti. Proletaryanın kendi ellerinde biçimlendi bu faaliyet ve onu ölümüne sahiplendi proletarya, 13 Mart Savaşçıları, öylesine köklü ve güçlü bir miras bıraktılar ki, onların uğruna sonsuzluğu kucakladığı düşüncenin zerresini savunamayanlar, bu yiğit savaşçıların anıları önünde diz çökmeye devam ediyorlar. Onların anılarını bütün komünist içeriğinden boşaltmaya çalışıyorlar. Nasıl ki, burjuvazi 6 Mayıs'ın kızıl karanfillerini devrimci özerlerinden soyutlanıp siyasi bir cenaze haline getirebilmek için boşa çaba harcıyorsa; burjuvaziden çok daha çapsız çabalar içindeki sosyal-reformizm de 13 Mart Savaşçıları, "bir kez daha yürünmeyecek bir yolun acı anıları" haline getirmeye gücü yetmeyecek. Modern proletaryanın, modern kapitalist üretim ilişkileri üzerinde şekillendirdiği komünist bilinci, hiçbir karşı güç söküp atamaz. Çünkü, o bilinci kanla patlayan yüreklerin öfkesiyle tutundu bu topraklara. Ve bundan sonra da aynı yolla maddi güç halini alacaktır.

“SENSİZ BİR YAŞAMI ASLA KABUL ETMEYECEĞİZ”

22 Nisan 2001’de Leninist kadın savaşçı Sibel Sürücü Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzlüğe uğurlandı. Eylemi ile devrimin bayrağını gururla taşıyan Sibel yoldaş, mücadele yaşamı ile genç yoldaşlara örnek oluyor. Sibel yoldaşla aynı zindanda beraber kalmış ve mücadeleyi birlikte göğüslemiş olan bir yoldaşla yaptığımız röportajı, aşağıda yayımlıyoruz. Amacımız genç yoldaşların Sibel yoldaş’ı daha iyi tanımasını ve örnek mücadelesini içselleştirmeleridir...

1. Sibel Sürücü ile ilk karşılaşmanızdan bahsedebilir misiniz? Sizde uyandırdığı ilk duygulardan, düşüncelerden bahseder misiniz?

_____ : Sibel yoldaşla daha tanışmadan onun hakkında birkaç şey duymuştum. Onun genç yaşına karşın ne kadar bilgili ve araştırmaya meraklı olduğu gibi mesela. Aynı zamanda kolayca ikna olmayan, ikna için muhakkak bilimsel ve derinlikli bir tartışma süreci gerektiği gibi şeylerdi bunlar. Ki o zamanlar ben de gençtim ve bu anlatımlardan hem etkilenmiş, hem de biraz korkmuştum. Nasıl yoldaşla tanışacaktım acaba? Karşıma ufak tefek, kelimeleri net ve tartılı olan, narin, duru ve durgun bir suya benzeyen bir yoldaş çıktı. Oysa kafamda sert konuşan, ateşli tartışan, heyecanını her hareketinde gösteren bir yoldaş profili çizilmişti. Ama o neredeyse hiç sesini yükseltmiyor, alabildiğine sade ama bir o kadar da kendinden emin ve politik literatüre bağlı ko-

nuşuyor, soruyor, anlatıyordu. O yüreği ve kitapların arasından gelmiş bir yoldaştı. Gençliğin kitaplara olan mesafeliliği onda yoktu. Anlatılanlardan bu çıkıyordu ve hemen göreceğim gibi bu yan yalnız onu geliştirmiyor, yanındakileri ve konuştuğu, ilişkide olduğu yoldaşlarını da gelişimin dik yolunu yürümeye zorluyordu. Onunla tanışmış olmaktan hem mutlu olmuştum, hem de 13 Mart gençliğimiz açısından çok etkileyiciydi.

2. Sibel Sürücü yoldaşın mücadelede en çok önemseydiği ve öne çıkardığı konuları anlatabilir misiniz?

_____ : Zor bir soru. Zor çünkü yoldaş çok yönlü bir yoldaştı. Mücadeleyi de bu çok yönlülüğüyle kavramaya dikkat eden, kendini sürekli geliştiren, mücadeleyi bütünlüklü ele almaya çalışan bir yoldaştı. Şu, şu biçiminde sınırlamak ona haksızlık olacaktır diye düşünüyorum. Dönemin öne çıkardığı her sorun, her çalışma alanı, her konu aynı zamanda yoldaşın da önceliği olmuştur. Yani önceliklerimizi belirleyen devrimin kendisidir.

3. Sibel Sürücü zindan deneyimini de yaşamış bir komünist. Zindandaki yaşamı, tavrı nasıldı?

_____ : Elbette bir leninist gibiydi. Disiplinli ve üretken bir yaşamı vardı. E-linden düşürmediği kitaplarıyla kalem ve defterleriyle anımsanır yoldaş. Eğer Sibel kitaplara ve düşüncelere dalmışsa onu oradan almak için birçok kez seslenmeniz

gerekirdi. Bazen oturduğu masaya abanmış, bir eli kafasında, diğeri kalem ve kağıtta görürdünüz. Neredeyse başını hiç kaldırmadan, etrafına bakmadan öylece önündeki kağıdı çizerken bulursunuz. Yanına gidip o kağıtlara bir göz attığımızda orada karakalem çizimlerini görebilirsiniz ama göremediğiniz şeyler çoktur. Yani böyle çizimlere gömülmüş halde bulduğunuzda aslında bir düşünce deryasındadır o. Eğer bu düşüncelerinde bir yeniliğe ulaşmışsa sizin yanınıza gelmesiyle istekle kafasındaki o konulardan söz etmeye başlar. Tabi bu demek değil ki her çizim sırasında yalnızca düşünsel bir eylem içindedir. Ama şurası kesin ki o bu anlarda ya düşüncelerini toplamaya ya da yeni bir düşünce ardından gitmeye başlamıştır. Dışarıda şiir yazıp yazmadığını bilmiyorum ama şiirlerinin ne kadar felsefi (elbette ki diyalektik materyalist felsefedir bu) de olduğunu hepimiz hemen görmüşsünüzdür. Bunun böyle olmasının nedeni onun felsefeye olan ilgisinden ve bu konularda sıkça okuyup tartışmasındadır. Belki çok özel olacak ama aşkını bile dile getirirken yarı şaka yarı ciddi biçimde felsefeyi kullanmıştır.

4. Sibel Sürücü zindan savaşlarını ve Ölüm Orucu sürecini de yaşadı. Yoldaşın bu süreçteki yaşamını biraz anlatır mısınız?

_____ : 19 Aralık zindan savaşı leninist tutsakların kaçınılmaz gördüğü bir büyük çarpışmaydı. Sibel yoldaşın bu

büyük çarpışmaya ne denli bilinçli, fedakar ve cesaretli girdiğini aslında söylemeye hiç gerek yok, onun yazdıklarını okumak, eylemine bakmak her şeyi anlatmaya yeterli. O günler boyunca bir kez olsun ah demediği gibi bir çocuk gibi de neşeliydi. O dört günü daha yaşarken barikat başında çarpışma molalarında o anki durumu değerlendirirken yoldaşın yüzü hala gözlerimin önündedir. Savaşan insanın huzuru vardı o yüzde. İnanmış ve kendini adanmış bir kadın komünistin gururu ve coşkusu vardı. Bu demek değil ki diğer yoldaşlarımızda yoktu ya da görünmüyordu. Hayır, hayır tabii ki görülüyordu. Anlatmak istediğim şey biraz farklı. Yüzünde açan kış ortasındaki bahardır. “Biz yalnızca bu çarpışmayı değil, biz bütün kavgayı kazanacağız, hem de böyle güvenle, fedayla, cesaret ve cüretle, hem de böyle kanın ve barutun ortasında gülüşümüzü birbirimizden sakınmadan kazanacağız ve bu şimdi başlıyor” diyen bir yüzdü gördüğüm. Yüzündeki farklılığı gördüm ama o an bunu anladım mı? Hayır. Gözlerimin içine doğrudan gülümseyerek bakmasındaki manayı onun eylemiyle anlamaya başladım.

19 Aralık günlerine dair anlatılacak daha çok şey var elbette ama onu tarihe mal eden asıl eylem Ölüm Orucu eylemi olmuştur. Eylem günlerinde yazdığı mektuplarına, yazılarına baktığımızda ilk gözümüze çarpan şey onun hem böylesi tarihi bir eylemin içinde ve en önde olmanın verdiği onurdur, hem de asıl önemli olanın bir leninist olmak olduğuna dair vurgusudur. Yoldaşın o cümlesi çok etkileyicidir. Sık sık anımsadığım cümlelerinden birisidir. Ben, der bir ölüm orucu savaşçısı olarak böylesi tarihi bir eylemde yer alıyor olmaktan çok mutluyum ve onur duyuyorum ama hiç birisi, diye devam eder; hiç birisi leninist olmanın verdiği onurdan ve mutluluktan daha büyük değildir. Peki, bu cümlesinde ne görürüz, ne görmeliyiz? Bunda güçlü bir tarihi bilinç vardır. Bunda tarihi ve politik haklılıktan ve doğruluktan ileri gelen güçlü bir partizanlık vardır.

5. Bir kadın komünist olarak genç kadınlara Sibel yoldaşın en çok hangi yönleri örnek gösterilebilir?

_____ : Küçük bir örnekle başlayabiliriz. Mesela ailesiyle olan ilişkisi, yoldaş çok duygulu ve içliydi. Ama bu

duygululuğu hiçbir zaman inandıklarından ve örgütlü mücadelesinden taviz vermesine yol açmadı. Çünkü çok sağlıklı düşüncelere, bilimsel bir değerlendirme gücüne sahipti. Aile birçoğumuzda olduğu gibi burjuvazinin verdiği akılla bizim özgürleşmeden uzaklaşmamız, sistemin allayıp pullayıp sunduğu çöple yaşamamız için duygu sömürsünü çok sık kullanır. Sibel yoldaş bir yandan ailesini sosyalist bilince çekmeye çalışırken, diğer yandan onların kendisini engellemesine hiç izin vermedi. Ailesine karşı daima dürüst davrandı. Kimliğini ve nasıl bir insan olmak istediğini gizlemediği gibi bunları tartışmaktan hiç kaçınmadı. Çoğu zaman genç kadınlar, genç yoldaşlar aile ile tartışmaktan, kendilerini olduğu gibi ortaya koymaktan çekiniyor, çünkü böylesi kaçak dövüş onlara daha kolay geliyor. Oysa bu günü kurtarmaktan ve kolaylıktan başka bir şey değildir. Bu gerçekten de mücadeleyi nasıl algıladığıyla ilgili bir sorundur. Aile ne zaman sevgi silahını kullanmaya kalksa, o buna, ‘ben sizleri çok seviyorum, böyle yapmam sevgi ya da sevgisizlikle ilgili değildir, bu doğru ve haklı olmakla ilgilidir.’ Ve hiç bıkmadan onları da geliştirmeye, doğruluğuna, bilimselliğine inandığı mücadeleye çekmeye, en azından burjuva ideolojisinin ve anlayışının etkisinden kurtarmaya çalıştı. Buna çalışmakla da ne denli doğru yaptığını gördük.

Yalnızca aile sorununda da değil. Mesela ondaki politik gelişkinlik de alınması gereken bir örnektir. Kadınlarımızın daha ilk adımlarında yetiştirilme biçimi, verilen kültür ataerkillikle doludur. Politika adeta kadınlara mahrem bir konudur. Oysa hayatımıza yön veren, bağlayan politikadır. Emekçi, yoksul kadınlar neden devrimci politikadan uzak tutulur? Kendi özgürlüğüyle birlikte toplumun özgürlüğünü kendi ellerine almamaları için. Sınıflı ve ataerkil toplumun bekası için öncelikli olarak kadınlar devrimci politikadan mahrum bırakılır. Çünkü kadının özgürlüğü erkeğin özgürlüğü, toplumun özgürlüğüdür. Kadının yüksek politik bilinci bir toplumun gelişimindeki yüksekliğin ifadesidir. Leninist partinin verdiği bilinç gereği Sibel yoldaş politik gelişime büyük bir önem vermiştir. Neden zindanda ya da dışarıda kitapları elinden düşürmüyordu? Neden bilime ilgi duyuyor, öğrenmeye, bilgilenmeye çalışıyordu?

Neden en duygulu ve en keskin yanlarını sanatla ortaya koyuyordu? Neden mücadelede aktif, en öndeydi? Neden? Zaman geçirmek için mi? Ukala bir entel olmak için mi? Bilgi satmak için mi? Erkeklere kadının rüştünü ispat için mi? Kahramanlık için mi? Elbette bunların hiçbirisi için değildi. Sanırım sorduğunuz soruyu başka türlü sorularla biraz olsun bu şekilde yanıtlayabilirim.

6. Sibel yoldaş günlük yaşamında nasıl bir insandı?

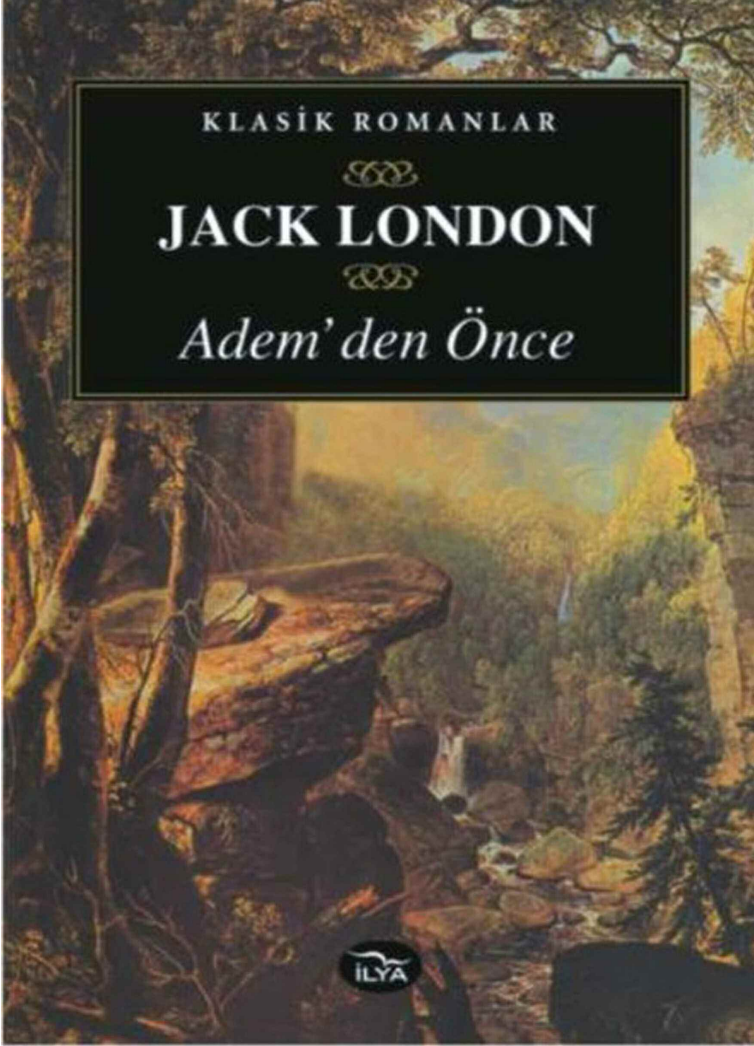
_____ : Her devrimci gibi mütevazî bir yaşamı vardı. Bu mütevazilik her şeyine yansıtıyordu. Dostlarıyla yoldaşlarıyla birlikte olmaktan ayrı bir mutluluk duyduğu belli olurdu. İşlerini aksatmayı sevmezdi. Aksadığında ya da düşünemediği bir şey olduğunda bundan kolayca üzüntü duyardı.

7. Sibel yoldaşa dair genç yoldaşların mutlaka bilmesi ve öğrenmesi gerektiğini düşündüğünüz başka neler var?

_____ : Ben hem genç yoldaşlara, hem de özelde genç kadın yoldaşlara, yoldaşlarla ilgili, onların mektuplarından oluşan Daima kitabını mutlaka okumalarını öneriyorum. O satırlarda bazen doğrudan, bazen satır aralarında yoldaşın ve tabii ki diğer iki yoldaşın da nice güzel ve örnek özelliklerini bulacaklardır. Orada devrimci komünist kadının aldığı yolu, devrimci hümanizminin gücünü, yaşamalarını nasıl kavgayla, sosyalizmle yoğurdıklarını görecektir.

Kitap Tanıtım

Jack London, bu romanında çağının bilimsel verilerinden ve özellikle Spencer, Darwin ve Huxley'den yararlanarak ilkel yaşamı ve insanın insan olma serüvenini acılı bir dille anlatır. "Ademden Önce"de anlatılan olaylar öylesine canlı, öylesine etkilidir ki, okur zaman zaman kitabın akışına kendini iyice kaptırarak, insanoğlunun ilkel bir yaratık halinden insan haline dönüşümünü görür gibi olur. Jack London bu yapıtıyla ulaştığı başarının farkında olduğu içindir ki coşkuyla açıklamıştı bunu: "Gelmiş geçmiş en ilkel öykü budur."

"Görüntüler! Görüntüler! Görüntüler! Neyin ne olduğunu öğrenmeden önce, düşlerimi dolduran bu görüntülerin nereden çıktığını, kendi kendime sorar dururdum, çünkü günlük yaşamımda, bunların benzerini bile görmüş değildim. Bu görüntüler düşlerimi karabasanlara çevirerek, çocukluk dünyamı öylesine altüst ettiler ki, en sonunda beni hemcinslerimden farklı, lanetlenmiş, anormal bir yaratık olduğuma inandırdılar."

Diye başlar kahramanımız. O daha küçücük bir çocukken rüyalarında, üst-insansı maymunların yaşadığı bir dönemden kesitler görür. Daha doğrusu o dönem yaşamış olduğu bir atasıyla rüyasında özdeşleşir, ikinci benliğini tanımaya koyulur. İlk zamanlarda, gördüğü bu rüyaların kabus olduğunu düşünür ve gerçekten kaygı duyar. Hayatı gündüzleri yaşadığını, gecelerininse cehenneme dönmelerinden yakınır. Bir gün bir arkadaşına düşlerinden esinlenerek bir zamanlar yaşadığına kesinlikle inandığı kaybolan dünyadan kareler anlatır: tarih-öncesi çağların korkularından, Düşük Kulak'la oynadığı oyunlardan, ateş adamlarının tek heceli dillerinden ve barındıkları inlerden bahseder. Tabii ki arkadaşı onunla alay etmiş ve kaçık gözüyle bakmıştır...

Kitabın en ilginç gelen kısmı, tüm insanların en temel kabusu olan "yüksek bir yerden düşme" fobisi üzerine olan bölümdür. Hani şu herkesin rüyasında gördüğü ama tam yere çakılacakken uyanıverdiği rüyalar...

Kahramanımız bu durumu şöyle anlatır:

"Düşme olasılığı, sürekli bir korku olarak ilkel atalarımızın içine yerleşmişti... İlkel insanların birçoğu bu şekilde hayatlarını kaybediyor ve hemen hemen hepsi korkunç şekilde ağaçlardan düşüyor, hızla yere yuvarlanırken ölümden kurtulmak için dallara tutunuyorlarmış.

İşte böylesi bir düşüşü, -ölümcüllüğünü yitirmişse- çok ciddi organik karışıklıklara yol açıyor ve beyin hücrelerindeki moleküller değişimleri belirliyormuş, bu değişimler, düşünce hücrelerine nesilden nesile iletilerek ırksal anıları oluşturuyorlarmış. Yani siz ya da ben uyuyakaldığımız zaman ya da uyuklarken, boşluğa yuvarlanıp tam yere degecekken bir çeşit baş dönmesiyle kendimize geldiğimizde, ağaç üstünde yaşayan atalarımızın duyduğu, ırksal kalıtım anısıyla iletilmiş duyguları yeniden yaşamış oluyormuşuz yalnızca."

Jack London, kahramanını binlerce yıl öncesi bir döneme gönderir ve O'nu izlemeye koyulur. Okur için elindeki kitap, artık sıradan bir roman değildir. Öznel bir durum ya da kişi yoktur karşısında. Tüm bir insanlığın atası örneği olan bir üst-insansı maymunun maceralarını okumaktadır merakla. Evet, yarı insansıdır romanın kahramanı ve sadece ilk benliğine sahiptir. O'nun mücadelesi kariyer, iş, evlilik vs değildir; hatta örnek alınacak bir lider veya komünist falan da değildir kahraman. Okur elindeki 200 sayfada 200 bin yıl önce yaşamış olan kendi atasını okur. Tek ideolojisi hayatta kalmak olan atasını...

Keşke bitmese dedirten bir kitap Ademden Önce.

Lseli DÖB'lü Bir Öğrenci

İDAMLARININ 29. YILINDA
KAVGA BAYRAĞIMIZ OLMAYA
DEVAM EDİYORLAR

İbrahim Seyit Necati

KOMSOMOL MARŞI

Devrimci kavganın şahı damarı
Yaşıyor 13 Mart Savaşçıları
Yıkıyor burjuvanın topunu
Açıyor Komsomol'un ufkunu

Proletarya verdi üç yiğidini
Bayraklaştırdı gelecek ümidini
Ölümsüzleştirdi eserini
Necati, Ethem, Seyit yoldaşlar

Esin oldular kavganın hasına
Bayrak oldular komsomolun adına
Proletaryanın devrim bakışına
Işık oldu 13 Mart Savaşçıları
Bayrak oldu 13 Mart Savaşçıları

...Tüm Gözlerin Çevrildiği Yerdesin,
Denizin Ufkunda
Gökyüzünün Sonsuzluğunda...

Birak,
Birak yüzün şirle örtülsün.
Sen yıldızlara bak.
Birak, dünyanın yükünü
ve zaferin türküsünü
yaşayanlara,
yoldaşlarına...
Sen, hepsinin üzerindesin.
Unutma;
Tüm gözlerin çevrildiği yerdesin.
Denizin ufkunda,
Gökyüzünün sonsuzluğunda...

**ANISI KAVGAMIZDA
YAŞIYOR...**

**MÜCADELE
BİRLİĞİ PLATFORMU**

22 NİSAN 2007'DE
GÜNEŞE UĞURLADIĞIM İZ
ÖLÜM ORUCU SAVAŞÇISI
SİBEL SÜRÜCÜ
ÖLÜMSÜZDÜR

BIRAK
BIRAK YÜZÜN
ŞİRLE ÖRTÜLSÜN
SEN YILDIZLARA BAK
SEN
HEPSİNİN ÜZERİNDESİN
UNUTMA
TÜM GÖZLERİN
ÇEVİRİLDİĞİ YERDESİN
DENİZİN UFKUNDA
GÖKYÜZÜNÜN SONSUZLUĞUNDA

**Halkın Denizi Denizleşen Halkla!
Yeni doğan çocuklara Onların ismi veriliyor,
Öğrenciler, lisesiler Onların ruhuyla kavgaya atılıyor,
ODTÜ'nün gizli geçitleri hala Onların adımlarını duyuyor,
gençlik Denizleşerek büyütüyor devrimi!**

**Denizleşen Gençlik; Devrimimizin üç önderi
Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı anıyoruz.
6 Mayıs'ta İstanbul Kadıköy Meydanı'nda
mitingle anacağız yoldaşlarımızı...**

**Yine 6 Mayıs günü Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda
yoldaşlarımızın mezarları başında olacak, bayraklarını dalgalandıracağız!
Tüm gençliği Denizleri anma eylemlerine katılmaya çağırıyoruz.
Çünkü şimdi Deniz olunmalı! Deniz olup Devrimi zafere taşımalyız!**

DÖB/ Devrimci Öğrenci Birliği